

**ŠIAULIŲ UNIVERSITETAS
MENŲ FAKULTETAS
DAILĖS KATEDRA**

Asta Karbauskaitė

Dailės magistro (specializacija – tapyba) studentė

EVOLIUCINĖ DINAMIKA

Evolutionary dynamics

Magistro darbas

Darbo vadovas
Doc. V. Zarėka
Recenzentas
Prof. R. Garbačiauskas

Darbas yra originalus.....Asta Karbauskaitė
Šiauliai, 2013

SANTRAUKA

Tapybos kolekcijoje nagrinėjama problema, visos egzistencijos laikinumas. Žmogaus pažvelgimas į save, į savo vidinį pasaulį, egzistenciją. Padeda atskleisti šiandienai aktualias psichologines ir filosofines, egzistuojančio žmogaus problemas.

Darbo tikslas – išsiaiškinti, ar įmanoma meninėmis abstrakčios tapybos raiškos priemonėmis perteikti egzistencijos, pastovios kaitos ir laikinumo išpūdį.

Darbo objektas – abstraktaus ekspresionizmo kolekcija, sudaryta iš devynių tapybos darbų. Dinamiškas tapymo būdas, kurio pagrindas gyvenimo tėkmės vizualizacija. Tikra kūryba, pasireiškia veiksmu, per kurį individualiomis techninėmis priemonėmis, suinteresuota idėja yra realizuojama.

Bandžiau perteikti postmoderniojo filosofo I. Kanto filosofines mintis, kurios kalba apie egzistencializmą, žmogaus laikinumą. Modernizmo dailininkų mintis (Jean – Paul Riopelle, Mark Rothko, Erniu Ferguson, Samnatha Leslei) apie jų kūrybą, padarytas išvadas pritaikiau savo ieškojimams bei kolekcijos sudarymui. Abstrakcijos mano darbuose atliekamos minimaliomis priemonėmis. Tai - statybinės mentelės. Kolekciją pateikiu naudodama ekspresyvią plastiką. Tapybos darbai formuojami abstrakčiomis kompozicijomis. Paveikslų kolorite vyrauja : raudonų, juodų, geltonų tonų deriniai.

Diplominis darbas susideda iš dviejų dalių: teorinio aprašo ir praktinio kūrybinio darbo. Teorinėje dalyje apžvelgiama kolekcijos koncepcija, idėjos ir temos paieška, darbe nagrinėjama problema, apžvelgiamos filosofinės evoliucijos dėsnių teorijos, egzistencializmo žmonių evoliucionavimas, abstrakcionizmą šiandieną.

Praktinį kūrybinį darbą sudaro devynių darbų kolekcija pavadinimu “Evoliucinė dinamika”. Darbai yra abstraktūs, vyrauja skirtingos nuotaikos, kurios atskleidžia ritmišką žmogaus evoliucionavimo emocingumą, kuris atskleidžiamas įvairiomis spalvų gamomis bei kompozicijomis. Darbuose jaučiamas veikiamos emocijos harmonija.

SUMMARY

The collection of paintings analyses the problem of temporality of all existence. Person looks at himself, his inner world, existence, helps in disclosing the currently actual psychological and philosophical problems of existing person.

Aim of the work: to disclose whether it is possible to render the existence, permanent changing and temporality impression through artistic abstract painting expression means.

Subject: abstract expressionism collection made of nine painting works. Dynamic, painting method is based upon visualization of human life course. True creation is expressed by action through which the interested idea is realized using individual technical means.

I tried to present philosophical ideas of postmodernist philosopher I.Kant, telling about existentialism, human temporality, as well as of modernist artists (Jean – Paul Rioppelle, Mark Rothko, Erniu Ferguson, Sammantha Leslei) about their creation, adapted the conclusions for my own pursuits and collection making. The collection of paintings in my works is done through minimum means being building trowels. I present all this applying expressive plastics. It is formed in abstract compositions. Red, black, yellow tone combinations prevail in the painting colours.

The diploma work consists of two parts: theoretical description and practical creative work. The theoretical part reviews the collection concept, search for idea and topic, the problem analysed, as well as philosophical evolution law theories, evolutionism of existential people, today's abstractionism.

The practical creative work is collection of nine creations called Evolutional Dynamics. The works are abstract, with various moods prevailing, disclosing the rhythmic emotionality of human evolutionism which is disclosed through various colour ranges and compositions. Mind-supervised and emotion-influenced harmony can be felt in the works.

TURINYS

<u>SANTRAUKA</u>	<u>3</u>
<u>SUMMARY.....</u>	<u>4</u>
<u>TURINYS.....</u>	<u>5</u>
<u>IVADAS.....</u>	<u>7</u>
<u>FILOSOFINĖ DINAMIKOS PROBLEMATIKA.....</u>	<u>10</u>
<u>I. Kanto evoliucijos dėsnų teorijos.....</u>	<u>11</u>
<u>EGZISTENCIALIZMAS.....</u>	<u>13</u>
<u>Egzistencinė būties personifikacija.....</u>	<u>14</u>
<u> Žmonių egzistavimo evoliucionavimas.....</u>	<u>15</u>
<u>ABSTRAKCIJA ŠIANDIENA.....</u>	<u>17</u>
<u>Neikainojamasis kūrybinis procesas.....</u>	<u>18</u>
<u>Dailės kūrinių analizė.....</u>	<u>19</u>
<u>.....</u>	<u>20</u>
<u>.....</u>	<u>24</u>
<u>8 pav., Kartonas, aliejus. Moters figūra. (100cm x 50cm) 2011m.....</u>	<u>24</u>
<u>.....</u>	<u>25</u>
<u>9 pav., Drobė, aliejus. Balerina.(100cm x 70cm) 2011m.....</u>	<u>25</u>
<u>.....</u>	<u>26</u>
<u>10 pav. Drobė, aliejus. Moters figūra 2 (100cm x 70cm) 2011m.....</u>	<u>26</u>
<u>Temos vystymas.....</u>	<u>27</u>
<u>.....</u>	<u>31</u>
<u>.....</u>	<u>31</u>
<u>KOLEKCIJOS „EVOLIUCIJOS DINAMIKA“ ANALIZĖ.....</u>	<u>32</u>
<u>IŠVADOS.....</u>	<u>33</u>
<u>Renkantis ir analizuojant magistro darbo temą, išbandyti įvairūs plastiniai ieškojimai. Buvo tapyti moters figūrų siluetai, abstrakcijos. Teisingas temos pasirinkimas paskatino toliau intensyviai tapyti ir atlikti numatytus tikslus.....</u>	<u>33</u>
<u>Aliejinės tapybos darbų kolekcija "Evoliucinė dinamika"- tai žmogaus susitelkimas į save, atsigręžimas į aplinkinius bei į laiko tėkmę ir visos egzistencijos laikinumą. Dinamiškas modernistinis tapyimo būdas, kurio pagrindas – žmonių išgyvenimai, gyvenimo akimirkos. Darbuose stengiausi perteikti įvairiausių jausmus, su kuriais susiduriame gyvenime. Juos perteikiau spalvų tonacijomis. Kiekviename darbe vyrauja skirtingos nuotaikos, skirtingos mintys.....</u>	<u>33</u>
<u> Naudota literatūra ir informaciniai šaltiniai.....</u>	<u>34</u>
<u>PRIEDAI.....</u>	<u>35</u>
<u> 5 pav. A.Obcarskis., Kompozicija“ 2009m.dr., al., 70x100.....</u>	<u>37</u>
<u>.....</u>	<u>39</u>
<u> 10 pav., Theresa Paden.2012.al.dr., 40x30.....</u>	<u>40</u>
<u>DARBUŲ CIKLAS „EVOLIUCINĖ DINAMIKA“.....</u>	<u>41</u>
<u>.....</u>	<u>41</u>
<u>.....</u>	<u>42</u>
<u>.....</u>	<u>43</u>
<u>.....</u>	<u>44</u>
<u>.....</u>	<u>45</u>
<u>.....</u>	<u>46</u>

.....	47
.....	48
.....	49
MAGISTRO DARBAS SKAITMENINIAME VARIANTE.....	50

IVADAS

Kas gali susieti pradžią ir pabaigą? Tik mūsų gyvenimas, mūsų išmintis siekti jį sukurti kuo darnesnę bei patrauklų sau bei kitiems. Tad kyla klausimas: - kas yra gyvenimas? Kas yra egzistencija, mūsų būtis šiandien ir rytoj ? Kas mes esame ? Ar tai yra tik egzistencinis siužetas, kuris nusako mūsų gyvenimo kelius, mūsų nuopuolius bei personifikacijas į gyvenimą. Būtent tai noriu atskleisti savo darbe. Nagrinėjama filosofinės egzistencijos problematika, žmonių būties egzistavimo evoliucionavimas. I. Kanto evoliucijos dėsnių teorijos, kurios apibendrina tai, kad gyvenimą lemia būvimas. Žmogus gimsta, būna ir miršta nepriklausomai nuo to, nori jis to ar ne. Visa tai ką jis gali padaryti- tai bandyti šį buvimą patvarkyti į geresnę, o ne į blogesnę pusę. Kaip ir minėjau, visas egzistavimas yra laikinas. Tačiau toks gyvenimas be iliuzijų yra tikrojo optimizmo šaltinis.

Nagrinėjama tema

Darbuose gvildenama žmonių egzistencinės būties problemos. Evoliucionizmo biologiniai klausimai bei dėsniai, kuriais mes remiamės šiandieną. Darbe remiuosi I.Kanto filosofijos dėsniais.

Kiekvienas organizmas nori gyvuoti, tai kartu jis kariauja dėl savo būties šiandieną bei savo evoliucijos. Tai matosi spalvų deriniais, kurie vienas kitą papildo bei kartu kariauja tarpusavyje dėl savo vietos. Kaip ir mūsų gyvenime, mes evoliuciuojame, bet kartu ir kariaujame dėl vietos savo gyvenime bei geresnės kloties. Juk gyvenime laiko tėkmė tokia trumpa ir viskas labai greitai nutrūksta.

Darbo aktualumas

Darbo temos problematika padeda atsiskleisti šiandienai aktualias psichologines ir filosofines egzistuojančio žmogaus problemas, su kuriomis dažnai susiduriame kiekvienas. Kartais viskas aplinkui atrodo netikra, o mes jaučiame, kad tai, t. y. tas netikrumas, semia ir skandina, yra vertas gelbėjimo, tad kodėl gi nesukilti, kodėl nepagalvoti, kur mes taip skubame, kad kartais reikia pasigrožėti tuo, kas tikra ir kas šalia mūsų.

Kolekcijos aktualijos skatina pažvelgti aplink mus supančius žmones, aplinką ir, kad tai viskas laikina, kad ne visuomet būna vien šviesios dienos, o būna ir tamsių, kad mums kartais reiktų džiaugtis tuo, ką turime.

Darbo objektas

Abstraktaus ekspresionizmo darbų kolekcija sudaryta iš devynių tapybos darbų.

Darbo tikslas

Darbo tikslas – išsiaiškinti, ar įmanoma meninėmis abstrakčios tapybos raiškos priemonėmis perteikti egzistencijos, pastovios kaitos ir laikinumo įspūdį.

Uždaviniai

- Išanalizuoti abstraktaus ekspresionizmo, filosofijos mąstytojų, egzistencialistų teorinę medžiagą.
- Atskleisti potapybinės abstrakcijos harmoniją.
- Nutapyti kolekciją.
- Pateikti kūrinių kolekcijos analizę, prielaidas ir išvadas bei apibendrinti rezultata.

Magistro darbo bazė:

Metodologija

Savo darbą formuoju abstrakčios tapybos maniera. Įtakos turėjo mano darbuose abstraktusis ekspresionizmas bei užsienio modernieji tapytojai abstrakcionistai: Jean – Paul Rioppelle, Mark Rothko, mažiau žinomi Erniu Ferguson ir Samnatha Leslei bei lietuvių abstrakcionistai, įtakoję mano darbus: Miglė Grigonytė, Ramūnas Čeponis, Lena Chvičija. Didelę įtaką padarė filosofai G.W.Leibniz ir I. Kant. Koks pasaulis yra filosofų akimis? Ar tai tik laikas ir erdvė, kurie yra viskas, kas yra kaip tam tikrą vietą užimantis trukimas, trukmė? Todėl ne tik šių pačių bendriausių mūsų būvimą apibūdinančių sąvokų, bet ir kiekvienos kitos sąvokos turinys žmogaus suvokiamas

kaip tolydžiai besiskleidžianti trukmė. Visa tai atskleidžiama kartu apžvelgiant šiuolaikinio meno kūrinių literatūrą.

Metodika

Magistro darbo teorinėje dalyje naudoju filosofinės ir meninės literatūros analizavimo metodikas.

Darbų kolekcijai realizuoti pasirinkau daugiasluoksnės aliejinės tapybos techniką, kartonus paruošdama klijų ir grunto sluoksniu bei nuliedama raudonu kraplaku, ir tai tapo mano pagrindu kolekcijos formavimui. Kūrybiniams ieškojimams ir įgyvendinimui naudojau statybines menteles, kuriomis formavau kompozicijas bei spalvų pasiskirstymą darbuose.

Strategija

- Temos ir koncepcijos suformulavimas.
- Problematikos formulavimas.
- Darbo tikslų ir uždavinių nustatymas.
- Literatūrinės bei vizualinės informacijos rinkimas.
- Kūrybinis procesas, pasirinktos temos, iškeltų tikslų ir uždavinių realizavimas.
- Teorinės magistro darbo dalies parengimas.
- Kūrybinis darbas.
- Teorinis darbo pateikimas
- Kūrybinės kolekcijos ekspozicijos ir pristatymo parengimas.

FILOSOFINĖ DINAMIKOS PROBLEMATIKA

“Jeigu pažvelgtumėte į tą sumaištį, kuri daugeliui žmonių yra gyvenimas arba egzistavimas, tai galėtumėte pastebėti aštuonias pagrindines dalis. Galima teigti, jog gyvenime yra aštuoni siekiai (varomosios jėgos, impulsai). Juos mes vadiname dinamikomis. Jie yra akstinai¹ arba stimulai². Tai dinamikos. Mes nemanom ir neteigiam, kad bet kuri iš šių dinamikų yra svarbesnė už kitas. Kol jos yra didžiulio žaidimo kategorijos (dalys), jos nebūtinai turi būti lygios viena kitai. Galima pastebėti, kad kiekvienas žmogus teikia daugiau dėmesio vienai dinamikai nei kitoms arba teikia vienam dinamikų deriniui daugiau dėmesio, nei kitiems deriniams. Šio suskirstymo tikslas – padidinti gyvenimo supratimą, išdėstant jį sudėtinėmis dalimis. Šitaip smulkiau suskirsčius egzistavimą, kiekvieną sudėtinę dalį galima tirti atskirai ir sąveikoje su kitomis gyvenimo dalimis”.

L.Ron Hubbard

Septynias dešimtąsias gyvenimo sudaro darbas, viena dešimtoji priklauso šeimai, viena dešimtoji - politikai ir viena dešimtoji skirta poilsiui. Pirmasis filosofijos principas yra tas, kad išmintis yra skirta kiekvienam, kuris nori jos pasiekti. Ji vienodai tarnauja tiek prastuoliui, tiek ir karaliui, ir į ją nereikia žiūrėti su pagarbia baime. Kitas labai svarbus principas, kuriuo vadovaujamės : filosofija turi būti taikoma praktikoje, nes žinios, užrakintos pelėsiomis uždengtose knygose, mažai kam nors naudingos, ir todėl yra bevertės, kadangi jomis negalima naudotis. Filosofija turi tiksliai tada vertę, kada ji yra tikra ir duoda konkrečius rezultatus.

Filosofinė kūryba nėra tuščia, nėra skirta tik džiaugtis. Tai yra mėginimas atverti ką nors esantį pasaulyje, ko nebuvo galima matyti pirmiau. Juk pirmieji filosofiniai argumentai, kurie sukūrė modernų pasaulio supratimą, buvo pasiskolinti iš arabų. Argumentai buvo tokie: ar daiktas turi daugiau ypatybių negu suma jo dalių? ar daiktas yra suma dalių ir dalių ypatybių? ar aš esu suma dalių ir kaip visa būtybė neturiu daugiau ypatybių kaip tik sumą dalių? Toks argumentas atveda prie prieštaravimo. Vienas dalykas yra kalbėti apie sumą dalių, tada teigiama, kad gyvūnas neturi kitų ypatybių, kaip tik ypatybes savo dalių . Vanduo turi dviejų rūšių atomus, iš to galima teigti, kad vanduo yra suma tų atomų ypatybių. Bet nei vienas atomas nėra šlapias. Iš ko susidaro vanduo? Mokslininkai sako, kad tokių vandens ypatybių nėra tikrovėje, tai galima paklausti: - kam

¹ Akstinai - greitai, būtinai.

² Stimulai - skatinamoji priežastis, akstinas, paskata. psich. reakciją sukeliantis dirgiklis.

tada tu lietsargi nešioji? Jeigu sakysime, kad vanduo, kaip vienetas, turi tokių ypatybių, kurių dalys neturi, tada yra taip: jeigu padalini daiktą į dalis ir žiūri į dalių ypatybes, nerandi to viso daikto ypatybių. Jeigu sudėtume dalis, turėtume sumą dalių, t. y. agregatą, bet neturėtume visumos integracijos. Jeigu turėsime tokias akis kaip Likėjo³, kuris permatė viską kiaurai, tai nebus nei rudo, nei žalio, nei žmogaus, o bus tiktai Demokrito⁴ atomai, bet be spalvų ir kitų ypatybių. Buvo sukurta Aristotelio teorija, kad dalys turi savyje potencialią ir tik tada, kai tos dalys susijungia, potencialia yra aktyvuota. Tada dalys, kaip dalys, dingsta, ir pradeda veikti jų visuma, pavyzdžiui, kaip žmogus, sudėtas iš įvairiausių dalių. Dalių funkcijos nedomino ir aš, kaip visas asmuo, galiu veikti. Tas išaiškinimas buvo labai galingas, kadangi arabai buvo pasekėjai Aristotelio. Jie padarė didelį įnašą į filosofiją, nes surado tokią problemą.

I. Kanto evoliucijos dėsnių teorijos

Savo suvokimo teoriją I. Kantas pateikia veikale Grynajo proto kritika (1781), kuris dažnai yra vadinamas reikšmingiausiu moderniosios filosofijos metafizikos ir epistemologijos veikalu. I. Kantas mano, kad išorinio pasaulio supratimo pagrindas slypi ne tik patirtyje, bet patirtyje ir a priori⁵ sąvokose, taigi pasiūlo neempiristinę racionalistinę filosofijos kritiką, kurią jis pats pavadino „Koperniška revoliucija“.⁶

I. Kantas teigia, kad patyrimas yra paremtas išorinių objektų suvokimu ir a priori žinojimu. Išorinis pasaulis, anot jo, teikia tuos dalykus, kuriuos mes patiriame pojūčiais. Tačiau tik mūsų protas apdirba šią informaciją apie pasaulį ir suteikia jai tvarką, leisdamas mums ją suvokti. Mūsų protas patiriamiems objektams suteikia erdvės ir laiko sąvokas. Anot „transcendentalinio apercepcijos vienumo“, proto sąvokos (intelektas) ir suvokimai ar intuicijos, kurie kaupia informaciją iš fenomenų (jutimiškumas), yra susintetinami per supratimą. Be sąvokų intuicijos yra neapibrėžtos; be intuicijų sąvokos yra bereikšmės. Iš čia ir garsioji Kanto frazė: „Mintys be turinio yra tuščios, intuicijos be sąvokų yra aklos.“⁷

Kitaip galima pasakyti, kad kategorijos yra išankstinės objektų konstravimo sąmonėje sąlygos. Iš tiesų, vien saulės ir akmens pamąstymas suponuoja savarankiško egzistavimo kategoriją. Kategorijos susintetina atsitiktinių jausmų duomenų įvairovę į pažįstamus objektus. Tai reiškia,

³ Likėjus – Apolonas Likėjus. Mokykla įkurta Aristotelio Atėnuose.

⁴ Demokritas Abderietis (Demokritos Abderites; apie 460 m. pr. m. e. Abderoje, Trakija – apie 370 m. pr. m. e.) – graikų filosofas, materialistas, vienas atomizmo kūrėjų, Leukipo mokinys (išplėtojęs Leukipo atomų mokslą).

⁵ a priori [lot. iš pat pradžių]: 1. iš anksto, nepažinus faktų; 2. filos. žinios iki patyrimo ir nepriklausančios nuo jo.

⁶ Antanas Andrijauskas „Grožis ir menas“ Vilniaus dailės akademijos leidykla 1996.(423psl)

⁷ I. Kantas Praktinio proto kritika (Mintis, 1987, iš vokiečių k. vertė R.Plečkaitis)

kad kategorijos taip pat yra ir patys abstrakčiausi dalykai, kuriuos galima pasakyti apie bet kuri objektą, taigi galima turėti visų patirtinių objektų a priori pažinimą. Tam tikslui I. Kantas suformuluoja dar vieną transcendentalinę redukciją. I. Kantui sprendiniai yra bet kokios minties išankstinės sąlygos. Žmogus mąsto sprendiniais, taigi visi galimi sprendiniai turi būti išvardinti, o su jais susiję suvokiniai turi būti atidėti į šalį, kad būtų galima iširti momentus, kuomet intelektas konstruoja sprendinius. Kategorijos prilygsta šiems momentams ta prasme, kad jos yra bendros intuicijų sąvokos tiek, kiek jos yra apibrėžtos tų momentų visuotinai ir būtinai.

I. Kantas išplėtojo perskyrą tarp meno objekto, kaip materialinės vertės, priklausomos nuo visuomenės papročių ir transcendentalinės skonio sprendinio sąlygos, kaip „išstobulintos“ vertės. Visą meną jis įvardijo kaip „ne visuomeniškumo vaisius“ dėl žmogaus „antagonizmo visuomenėje“ ir taip pat teigė, kad nors tokios materialinės gėrybės rodo civilizuotą būseną, tik moralės idealas ir patobulintos vertės visuotinumai per proto tobulėjimą „priklauso kultūrai“.

Meną I. Kantas laikė viena estetiškumo apraiškų. Tai aukščiausia dvasinės ir praktinės veiklos forma, išreiškianti estetinę žmogaus prigimtį. Ji pašaukta sutaisyti žmogaus būties prieštaravimus ir padėti ugdyti harmoningą asmenybę ir visuomenę.⁸

⁸ A. Andrijauskas *Grožis ir menas* (VDAL 1996 Vilnius) 422psl.

EGZISTENCIALIZMAS

Kiekvieno žmogaus gyvenime ateina toks momentas, kai mes susimąstome apie savo gyvenimą. Pradedame galvoti: kodėl mes čia esame, koks mūsų tikslas žemėje, ar mes egzistuojame, ar tik esame. Filosofijos pagalba mes galime suprasti žmogaus savotiškumą, jo nelyginamumą su kitais padarais.

Galbūt daugeliui yra svarbu suprasti, ką reiškia „egzistuoti“ ir esu įsitikinusi, kad ne vienas maišo šią sąvoką su paprasčiausiu būvimu, bet visi teisingai pritaria, kad egzistencijos terminas taikomas išskirtinai žmogui.

Pasaulis žmogui abejingas, svetimas, beprasmis, bauginantis. Žmogus pasaulyje laikinas. Ir to nepakeis jokios socialinės tvarkos ar normos. Tai žmogui sukelia nerimą, siekį gintis ir priešintis. Žmogus jaučiasi kaltas, tačiau tai ne moralinė kaltė, o daug didesnė egzistencijos kaltė.

Visos egzistencijos esmė — laikinumas.

Atrasdamas save, kaip egzistenciją, žmogus pirmą kartą įgyja ir savo laisvę. Laisvė yra tam, kad žmogus nebūtų kaip daiktas, besiformuojantis dėl gamtinio arba socialinio būtinumo, o pasirinktų save patį, formuotų save kiekvienu savo veiksmu ir poelgiu. Tuo būdu laisvas žmogus atsako už viską, ką jis padarė, ir neteisina savęs aplinkybėmis. Tačiau pasirinkimas uždeda ir atsakomybės našta, kelia nerimą, gali įžiebtį beviltiškumo jausmą.⁹

Mes niekada nesužinosime, koks pasaulis yra tikras. Jei turime visus žmogaus pojūčius ir juslių organus, galime tikrąjį pasaulį matyti tik jų padedamas. Mes nesugebam matyti, kaip bitės ar laumžirgiai, turintys facetines akis¹⁰, kaip vorai ar giluminės okeanų žuvys, mes nesugebam jausti kitokį spektrą, šiluminį ir kitokį spinduliavimą. Regis, „tikrą“ pasaulį būtų galima pamatyti tik turint visų planetos biosferoj dar egzistuojančių gyvybės formų jusles ir sukaupus beribę jų patirtį. O ką regi beakiai augalai? Juk augalų žiedai sugeba sekėti saulės kelią danguje dienos metu. Klasikinis pavyzdys – saulėgraža. Kodėl jų žiedai apvalūs, o ne keturkampiai ar kokios nors sudėtingesnės, pavyzdžiui, oktaedro¹¹ ar dodekaedro¹² – pasak Platono, simbolizuojančio visatą – formas? Yra, taip kaip yra, tad dažnai nenorima klausti ir todėl, kad į tuos klausimus nėra atsakymų arba jie tik daliniai, „skendintys klaidose“.

⁹ www.kalbam.lt/lietuviu/wp-content/uploads/.../egzistencializmas.doc

¹⁰ Facetinė akis susideda iš daugybės vienodos sandaros smulkių šešiakampių atskirų akelių – omatidijų, kurių kiekviena mato tik dalį daikto.

¹¹ Oktaedras - oktaèdras [gr. oktaedron – aštuonsienis], taisyklingasis daugiasienis, turintis 8 trikampes sienas, 12 briaunų, 6 viršūnes.

¹² Dodekaedras - taisyklingas briaunainis, turintis 12 sienų – penkiakampių.

Egzistencinė būties personifikacija

„Klausiamas, kaip aiškiau tokį egzistencinio vakuumo plitimą, paprastai pateikiu trumpą formulę – kitaip nei gyvūnui, instinktas žmogui nebesako, ko jam reikia, kitaip nei ankstesnių laikų žmogui, tradicija jam nesako, ką jis privalo, – galų gale, regis, jis apskritai nežino, ko iš tikrųjų nori. Todėl arba nori tik to, ką daro kiti, – štai jums konformizmas, arba daro tik tai, ko iš jo nori kiti, – štai jums totalitarizmas“.¹³

Amerikos švietimo tarybos ataskaita, pateikianti 189 733 studentų iš 360 universitetų apklausos rezultatus, vargiai leidžia abejoti valia siekti prasmės, lyg specifine žmogiška motyvacija: 73,7 proc. apklaustųjų pareiškė, jog labiausiai norėtų „pasaulėžiūros, kuri padarytų gyvenimą prasmingą“. Arba pažvelkime į Nacionalinio psichinės sveikatos instituto ataskaitą: apklausus 7948 studentus iš 48 aukštųjų mokyklų paaiškėjo, kad dauguma (78 proc.) norėjo „atrasti savo gyvenimo prasmę“. Tarkime, ligonis pirmiausia trokšta pasveikti, vargšas – prasigyventi. Akivaizdu, kad abu to trokšta tik tam, kad galėtų gyventi taip, kaip jiems atrodo prasminga, kad galėtų įgyvendinti savo gyvenimo prasmę.

Maslow skyrė žemesnius ir aukštesnius poreikius ir manė, kad būtina aukštesniųjų poreikių patenkinimo sąlyga – žemesniųjų poreikių patenkinimas. Prie aukštesniųjų poreikių jis priskiria ir valią siekti prasmės, net apibūdina ją kaip „pirminę žmogaus motyvaciją“. „Tačiau tai reikštų, kad gyvenimo prasmė žmogui parūpsta tik tada, kai jam gerai sekasi („pirma eđalas, paskui moralė“). Bet mūsų – psichiatrų – patirtis tam prieštarauja, mes nuolat turime progos įsitikinti, kad gyvenimo prasmės poreikis, pats klausimas apie gyvenimo prasmę kyla kaip tik tada, kai žmogui blogiau nei kada nors anksčiau. Tai liudija mūsų mirštantys pacientai, liudija išgyvenusieji koncentracijos ir karo belaisvių stovyklose!¹⁴

Antra vertus, prasmės klausimą sukelia ne tik žemesniųjų poreikių personifikacija, bet ir šių poreikių patenkinimas, tarkime, „gerovės visuomenėje“. Veikiausiai neapsiriksimė manydami, kad šis tariamas prieštaravimas patvirtina mūsų hipotezę, kad valia siekti prasmės reprezentuoja motyvaciją, nei kildintiną iš kitų poreikių, nei aiškintiną .

¹³ J.Grinius. Raštai I tomas V,1991 - .p.54 – 63;

¹⁴ www.freewebs.com/brokolis72/asmenybes-psichologija.doc (20 psl)

Žmonių egzistavimo evoliucionavimas

Per visą savo gyvenimą mes turime tik dabartį ir nieko daugiau. Skirtumas tik tas, kad gyvenimo pradžioje matome ilgą ateitį, jo pabaigoje – ilgą praeitį. Žinoma, atitinkamai keičiasi mūsų temperamentas, bet anaipol ne charakteris: dėl to kiekvieną kartą matomas vis kitas dabarties atspalvis.

Vaikystėje mes labiau linkę į pažinimą, o ne į valios raišką. Kaip tik tai ir sudaro mūsų pirmojo ketvirčio palaimą, dėl kurios paskui tie metai mums atrodo kaip prarastas rojus. Vaikystėje mes ne per daugiausia su kuo bendraujame, poreikiai nedideli, nedaug teturime ir valios paskatų, todėl didesnė mūsų esybės dalis skiriama pažinimui.

Mes, leisdami smagias vaikystes dienas, tarsi savaime, neturėdami jokių aiškių ketinimų, stebėdami ir dalyvaudami pavieniuose įvykiuose, be perstojo atskleidžiame ir suvokiame paties gyvenimo esmę, pagrindinius jo reiškimosi tipus ir formas. Visus daiktus ir asmenis regime, kaip sako Spinoza¹⁵, amžinybės požiūriu. Juo mes jaunesni, tuo pavienis objektas labiau atrodo atstovaujantis savo rūšiai. Tiek dorovinė, tiek intelektualinė vertybė ateina ne iš pašalės, o iš mūsų pačių esmės gelmių.¹⁶

Daiktų būtis egzistavimas tik vaizduotėje, teikia vien džiaugsmus, o jų subjektyvioji būtis, kurios esmę sudaro noras juos turėti, yra smarkiai apnuodyta kančių ir nusiminimo – taigi visa tai, prisiminus nagrinėjimą klausimą, galima apibendrinti vienu teiginiu: regėti viską- nuostabu, būti – baisu. Aišku, kad vaikystėje pasaulį pažįstame daugiau kaip objektyvumą, bet nepažįstame jo būties, kurią sudaro valia. Kadangi objektyvioji daiktų esmė mus džiugina, o subjektyvioji ir baisioji tebėra dar nepažinta, tai jaunas intelektas visus objektus, kuriuos jam teikia tikrovė ir menas, laiko taip pat palaimingomis esybėmis: jis mano, kad jeigu jos tokios gražios akimis, tai dar gražesnė turėtų būti jų būtis. Kiek vėliau pajaučiame norą gyventi tikrą, imame trokšti veiklos ir kančių, o tai mus stumia į gyvenimo verpetą. Šiame pasaulio bruzdesyje pamatome ir kitas daiktų savybes – būties tai yra valios, savybes, su kuriomis tenka susidurti kiekviename žingsnyje. Tada iš lėto atsėlina didysis nusivylimas, kuriam apėmus galima pasakyti, „Iliuzijų metas yra praėjęs“. Ir vis tiek nusivylimas tęsiasi. Todėl neklysime teigdami, kad vaikystėje gyvenimas mums atrodo kaip dekoracija, matoma iš tolo, o senatvėje – ta pati dekoracija, matoma iš arti.

Antroje gyvenimo atkarpoje esama mažiau veržlumo, o daugiau ramybės. Tai paaiškinama tuo, jog jaunystėje įsivaizduojame, jog pasaulyje be galo daug laimės ir malonumų, tik nelengva tai pasiekti. Kai sulaukiame žilo plauko, mums jau aišku, kad nieko panašaus nėra, ir

¹⁵ Benediktas Spinoza (1632-1677) – žydų kilmės Nyderlandų filosofas, racionalistas, panteistas. Hėgelis yra pasakęs: „Arba esate Spinozos pasekėjas, arba nesate filosofas“. G. Deleuze jį pavadino „filosofijos princu“.

¹⁶ Rimas Šabrinskas. 22 laiptai į išmintį. Petro ofsetas.2002 Vilnius.(297psl)

nebesukdami sau dėl to galvos mėgaujamės pakenčiama dabartimi, rasdami džiaugsmo net mažuose dalykuose. Šiuo atžvilgiu gyvenimą galima dar lyginti su meniškai siuvinėta drobe: jos gerąją pusę matome, vos pradėję po pasaulį dairytis, o blogąją- kai jau esame visur nemažai praganę, toji pusė ne tokia graži, užtat pamokanti, iš jos gali atpažinti, kaip suregzti siūlai.

Gyvenime žmonės – kaip mėnulis ar kupriai- visuomet rodo tik vieną pusę, ir beveik nerasi tokio, kuris neturėtų įgimto talento mimika paversti savo veido kauke, tiksliai parodančia, kuo toks žmogus iš tikrųjų turėtų būti. Ji pritaikyta vien jo individualybei išreikšti, todėl tai taip tiksliai ir puikiai tinka, jog kiekvieną gali suklaidinti. O užsidedama kaukė visados, kaip prireikia kam nors įsiteikti. Bet jos vertė ne didesnė, kaip padarytos iš paprasto vaško. Kaip italų patarlėje sakoma : „Nėra tokio pikto šuns, kuris nevizgintų uodegą“¹⁷

¹⁷ Rimas Šabrinskas. 22 laiptai į išmintį. Petro ofsetas.2002 Vilnius.(309 psl)

ABSTRAKCIJA ŠIANDIENĄ

“Abstrakčioji tapyba yra sunkiausia iš visų menų. Ji reikalauja, kad tu žinotum kaip gerai piešti, kad tavo jautrumas kompozicijai ir spalvoms būtų didesnis, tuomet tu būsi tikras poetas. Pastarasis yra būtinausias dalykas” – V. Kandinskis. 1864 m. kritikas Ernestas Chesneau rašė, kad jei ši impresionistų tendencija būtų tęsusi toliau, paveikslai galų gale būtų susidėję iš nieko, tik "dvi plačios teptuko potėpių spalvos". Ką jis galėtų pagalvoti apie meną po 100 metų? Tad kaip mes suvokiame meną šiandieną?¹⁸ Abstrakcionizmas yra plati modernizmo srovė. Ji talpina savyje itin apsčiai vardų, įvairiausių parodų, svaiginančių karjerų ir tokių pat staigių kritimų užmarštin. Iš tiesų jo istorijoje nėra etapo, kurio negalima būtų iliustruoti ar apibūdinti ir kitais vardais, kitais darbais.¹⁹

Ne kartą teko girdėti, jog ir trejų metų vaikas geriau nupieštų nei garsus abstraktaus meno kūrėjas. Psichologės Anglina Hawlei – Dolan ir Ellen Winer tyrė studentus, beveik pusė jų studijavo menus. Mokslininkės studentams parodė 30 dailininkų abstrakcionistų nutapytų paveikslų, greta jų būdavo pateikiami vaiko, šimpanzės, gorilos ir dramblio sukurti piešiniai. Tikrų abstrakcionistų ir „netikrų“ menininkų piešiniai būdavo suporuojami pagal spalvas, teptuko potėpius bei linijas. Tikrųjų buvo klausiama, kuris kūrinys jiems patinka ir kuris yra geresnis. Visi tiriamieji pasirinkdavo ir kaip kokybiškesnius įvertindavo tikrų menininkų kūrinius. Tad galime daryti išvadas, kad ir kaip būtų apmaudu, vaiko ar augintinio sukurtas piešinys vis dėl to neprilygtų tikro abstrakcionisto darbui. Bet verta paminėti, jog vaikų piešiniai buvo įvertinti kaip labiau patinkantys net tris kartus iš dešimties, tai neabejotina, kad jie piešinį bandydavo išvelgti, ką autorius norėjo pasakyti savo darbu. Žvelgdami į abstraktaus meno kūrinį mes bandome išsiskverbti į autoriaus mintis ir ieškome kiekvienas prasmės. Žiūrėdami ir vertindami abstraktų piešinį, iš tikro matome daugiau, nei manome. Kūrybos procesas, autoriaus pastangos, intencijos ir emocinio ryšio užmezgimas su auditorija lemia tai, ar mūsų kritiškas žvilgsnis bus palankus, ar ne.

¹⁸ <http://www.anarchija.lt/menas/25138-levo-tolstojaus-laiskas-romainui-rollandui-del-meno-ir-fizinio-darbo>

¹⁹ L. Šepetys. Modernizmo metmenys. (118psl.)

Neįkainojamasis kūrybinis procesas

Rusų rašytojas Levas Tolstojus yra pasakęs, kad meno kokybės suvokimą nulemia kūrinio sukelti jausmai. Vis dėl to kyla klausimas, kodėl už milijoninę sumą parduoto paveikslo vertė subliūkšta pernakt, paaiškėjus, jog tai tėra tik kruopščiai pagaminta klastotė. Galime manyti, jog visuomenė vertina originalius meno dirbinius todėl, kad juos garbina visi žmonės. Tačiau tai vis tiek gražina prie pradinio klausimo: kodėl garbiname ir esame pasiryžę sumokėti milžiniškas sumas už originalius darbus? Pavyzdžiui, paprastas pieštuku pieštas Pablo Picasso eskizas yra vertinamas 40 tūkstančių dolerių, o jo geriausių darbų plakatai didmeniniu būdu parduodami už mažiau nei 10 jungtinių Amerikos dolerių. Elgsenos tyrinėtojai Georgas Neimanas ir Paulas Bloomas, norėdami išsiaiškinti meno kūrinių vertinimo niuansus, atliko penkis eksperimentus. Pirmajame tyrime dalyvių buvo prašoma nustatyti dviejų nematytų piešinių, kuriuose vaizduojamas tas pats reiškinys. Pusei dalyvių pasakyta, kad du skirtingi menininkai atsitiktinai nutapė tą pačią sceną. Kitiems, tai jog vienas menininkas nutapė paveikslą, o kitas, pamatęs šį darbą, jį nukopijavo. Dalyviai kurie manė, kad panašūs piešiniai buvo sukurti atsitiktinai, įvertino juos panašiai. O asmenys, kurie manė, jog vienas piešinys yra kito kopija, šią įvertino gerokai prasčiau nei originalą. Šis eksperimentas aiškiai iliustruoja, koks svarbus mums meno kūrinio originalumas ir kaip šis faktorius veikia kūrinio vertės suvokimą.

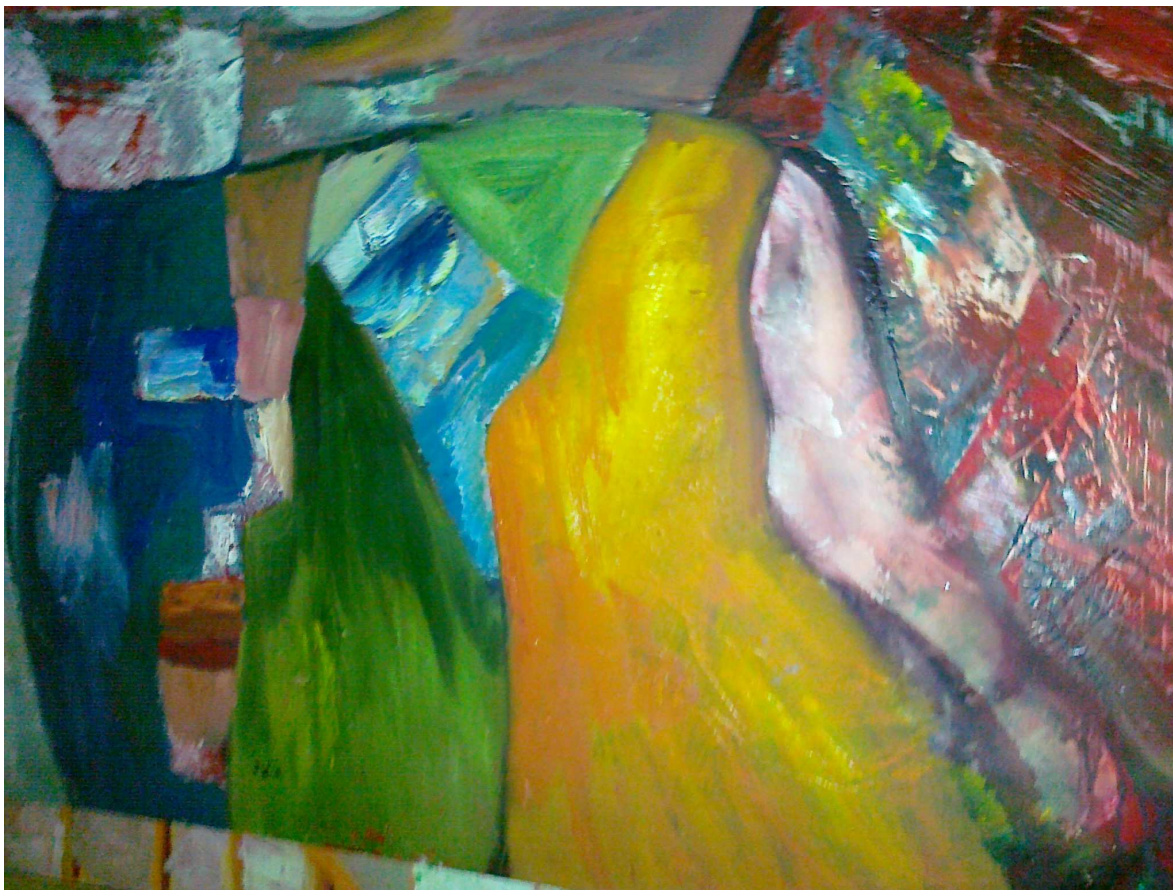
Analizuodami vertės suvokimą, mokslininkai atliko eksperimentą ir su 4-6 metų amžiaus vaikais- jų buvo paprašyta pasirinkti vieną iš dviejų šaukštų. Kaip parodė rezultatai, mažyliai dažniau rinkdavosi tą šaukštą, kurį buvo lietusi karalienė Elžbieta. Šis tyrimas rodo, kad žmonėms svarbi daiktų istorija, ir kuo ji įdomesnė, tuo kūrinys atrodo vertingesnis. Žiūrėdami į meno kūrinių bandome atspėti, ką autorius ketino pasakyti šiuo darbu. Norime suprasti, ką mąstė jis, o ne jo kūrinių pamėgdžiotojas, kuriam greičiausiai terūpėjo pasipelnyti nukopijuojant originalą. Vertinant meno kūrinių vyksta daugybė neorologinių procesų, todėl meno vertės suvokimą lemia ne vien tik grožio pajautimas. Mes matome grožį, ne aktyviai jo ieškome.²⁰

²⁰ Daniel Widlocher. Vaikų piešinių interpretacija. Vertimas į lietuvių kalbą, Jonas Žilinskas, ŠU leidykla 2010

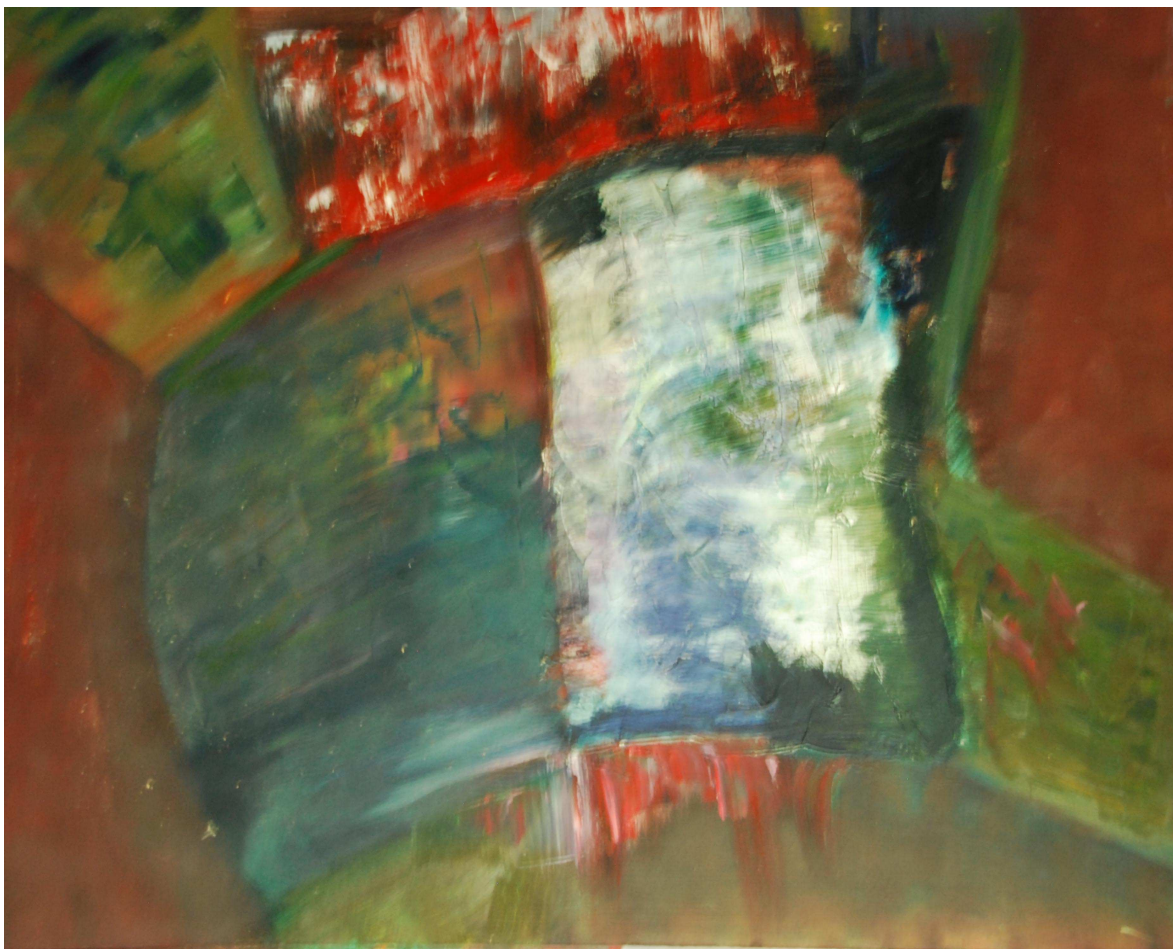
Dailės kūrybos analizė

Temos paieška

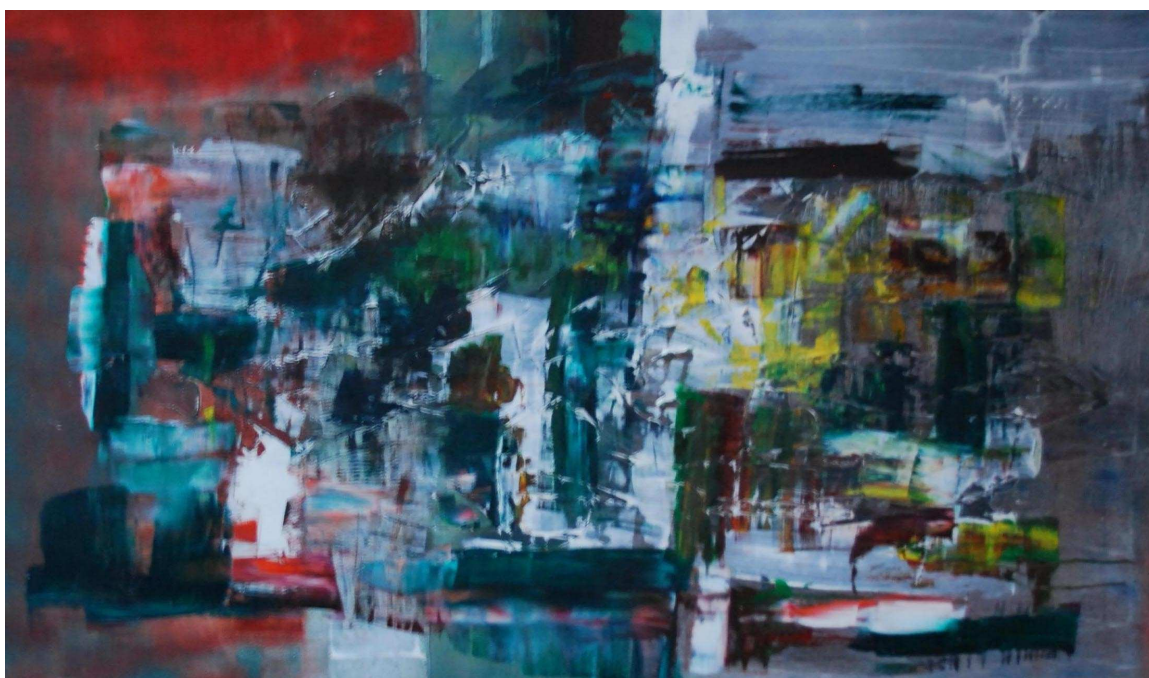
Kartais pažiūriu, kaip piešia vaikas. Jis atsisėda prie stalo, atidžiai apžiūri visus pieštukus, išsirenka tinkamą, įsitikina, ar gerai nubrožtas, ir pradeda piešti. Kartais jis jau būna pasakęs temą, tačiau dažnai nieko nežino tol, kol staiga nedvejodamas nubrėžia pirmąjį brūkšnį, netrukus prideda dar kelias linijas, lyg dėliotų grafinę schemą, modelį, kurio vaizduojamąjį rezultatą žino iš anksto. Tad, aš kaip ir tas vaikas, pirma pradėjau nuo ieškojimų, nuo moters figūros iki beformių kompozicijų, bet apsisprendimą temos paieškoms įtakos padarė darbai su abstrakčiomis kompozicijomis, figūromis (kvadratai, trikampiai), užliejimais. Derinant ryškias spalvas bei naudojant ryškų spalvinį toną, taipogi kontrastus ir potėpį.

1 pav. Kartono plokštė, aliejus. Veidai (100cmx 100xm) 2011m

2 pav. Kartono plokštė, aliejus. Knyga (100cmx 130cm) 2011m

3 pav. Kartono plokštė, aliejus. Dangus (100cm x 130cm) 2011m.

„Neturime laukti meną prabilisiantį į mūsų širdis, privalome jam patys atsiverti“.

Verneris Hofmanas

Kaip ir Hofmano pasakyme menui mes turime atsiverti, o ne jis mums, tad bandžiau suskaidyti spalvas ir jomis žaisti. Darbuose vyravo, spalvų masių skaidymas, kuris tiesiog mirguliavo nuo tonų potėpių. Tolimesniuose darbuose vyravo vientisų spalvų gamos.

4 pav. Kartono plokštė, aliejus. Pastatai (100cmx130cm) 2011m

5 pav. Kartono plokštė, aliejus. Kvadratai (100cm x 75cm) 2011m

6 pav. Kartono plokštė, aliejus. Į šviesą.(100cm x 75cm) 2011m.

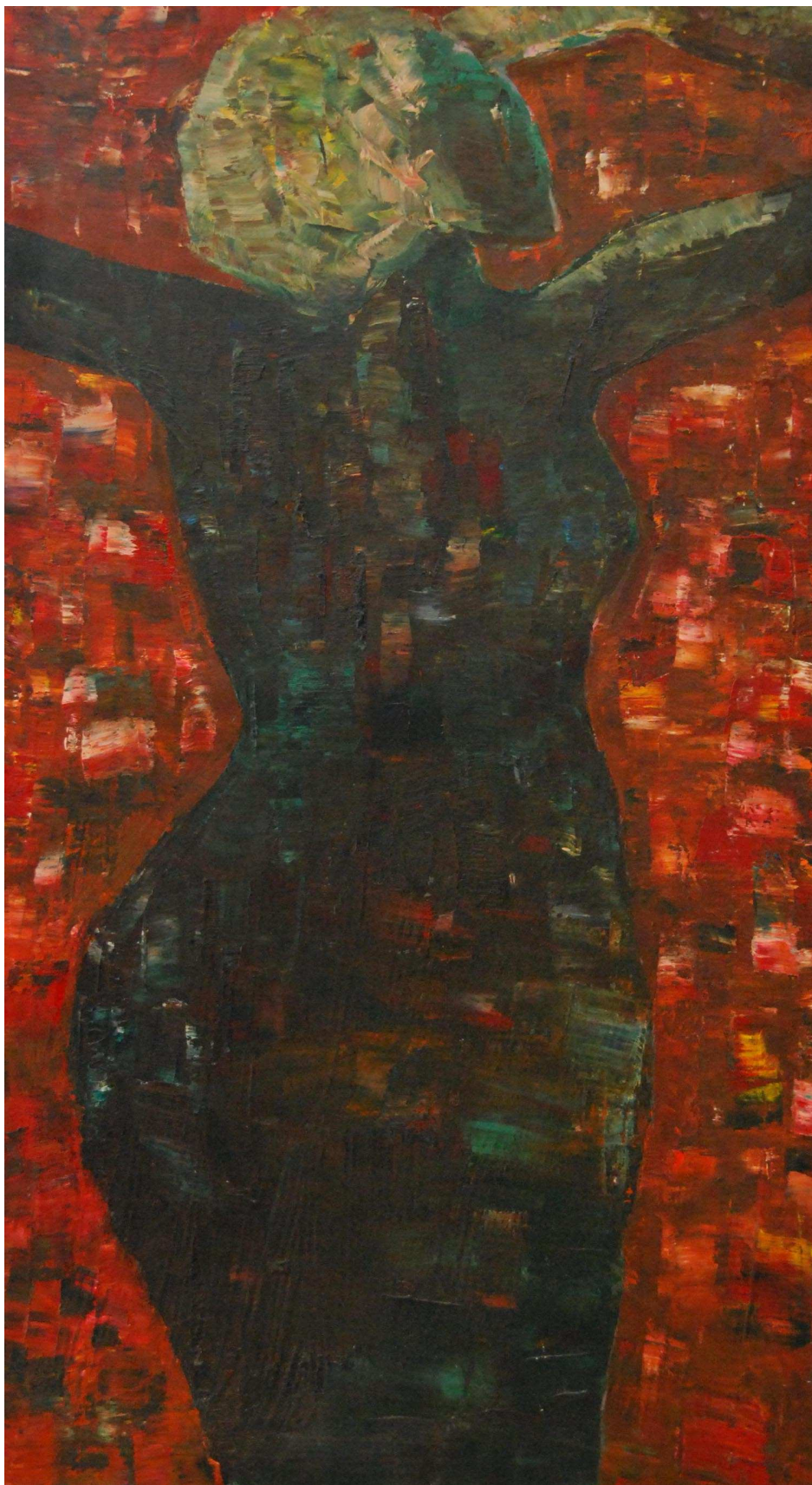
Ieškant kompozicinių derinių, nutapius vieną darbą, ji kadravau. Šiuo būdu kompozicijos derinius lengviau pamačiau.

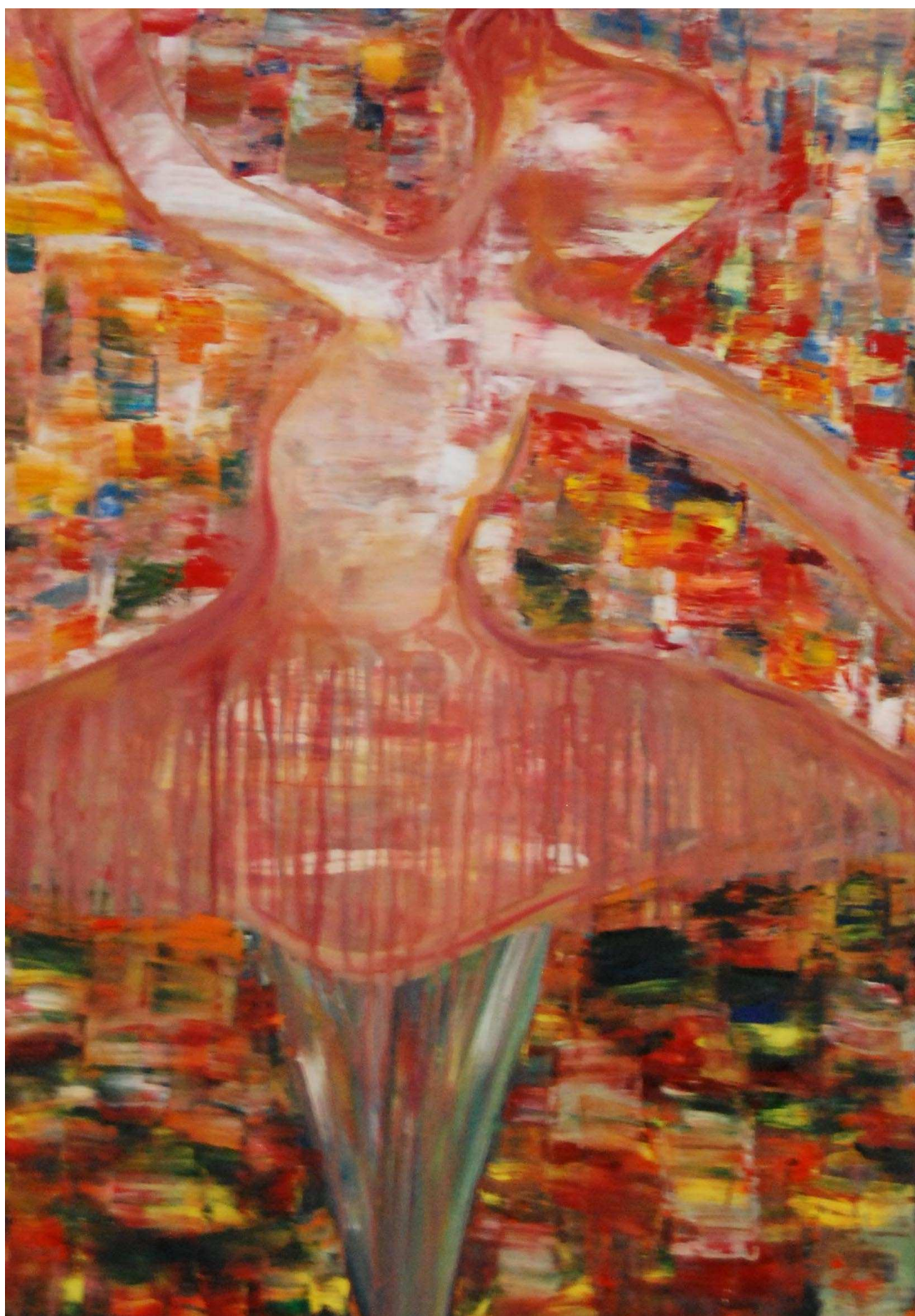
7 pav. Kartono plokštė, aliejus. (100cm x 75cm) 2011m

Meno kūrinys yra sudėtinga organinė vienybė, kurioje realiai neatskiriama yra susijungusios medžiaga ir forma, reiškiamą idėją ir individualią kūrėjo techniką. Medžiagų pagalba bandžiau konstruoti darbo kompoziciją, spalvų gamas, kuriose matoma spalvų harmonijos dermės teisingumas, kuris ir įtakojo pasirinkti kelias spalvų gamas: raudoną, geltoną, baltą, juodą. Tai man padėjo lengviau konstruoti dailės kūrinių kolekciją.

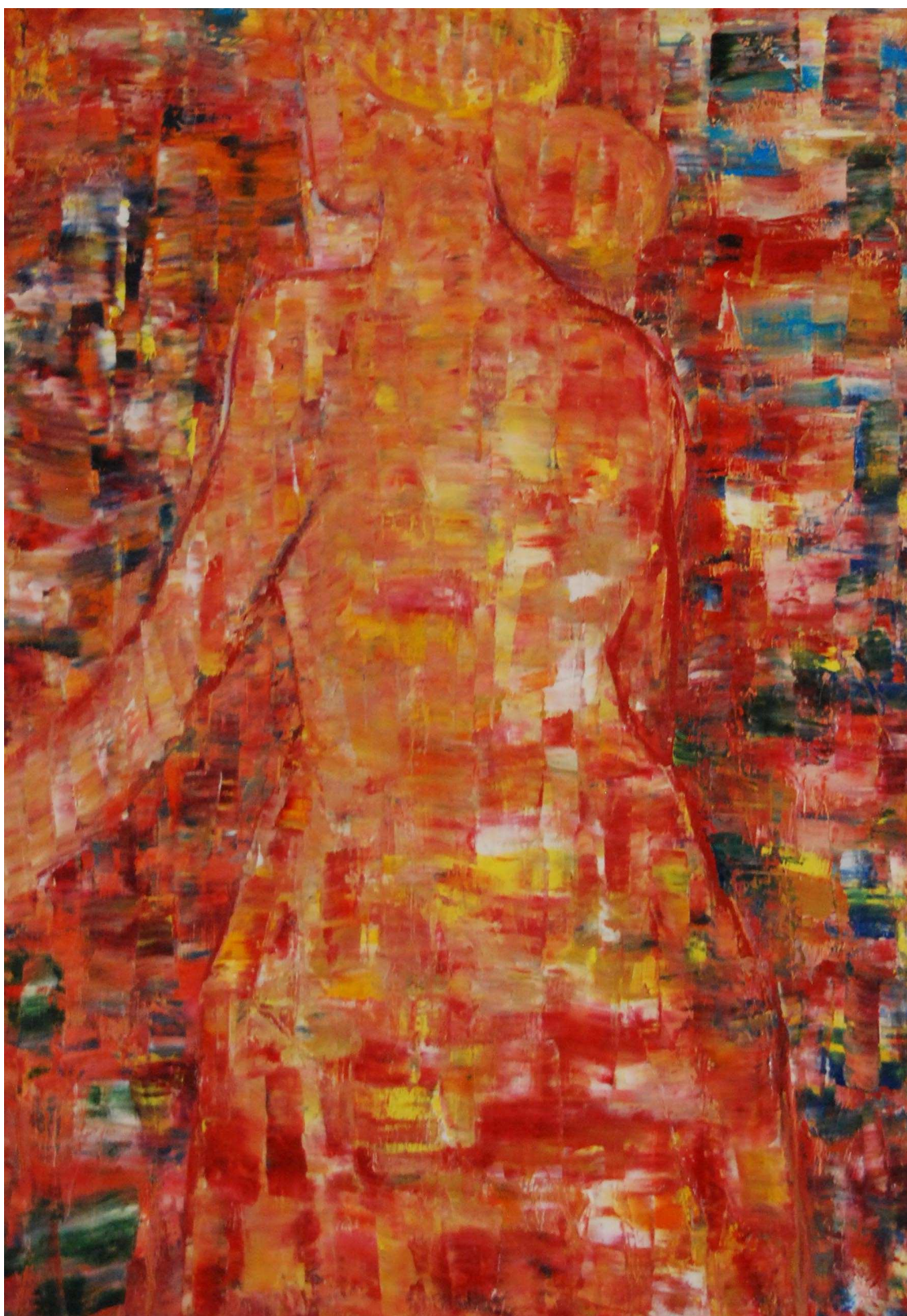
Pradžioje bandyta tapyti abstrakčius moters figūros siluetus, kurie įsilieja į koloritą. Moters figūra ir fono technika nesiskyrė, tik moters figūrų reljefas tampa suprantamas iš spalvų kontrasto skirtumo. Derinant ryškias spalvas bei naudojant ryškų spalvinį toną, o taip pat kontrastus ir potėpį, fonas atrodydavo įdomesnis, daugiasluoksnis, neapčiuopiamas, kintantis, išbaigtas.

8 pav., Kartonas, aliejus. Moters figūra. (100cm x 50cm) 2011m

9 pav., Drobė, aliejus. Balerina.(100cm x 70cm) 2011m

10 pav. Drobē, aliejus. Moters figūra 2 (100cm x 70cm) 2011m

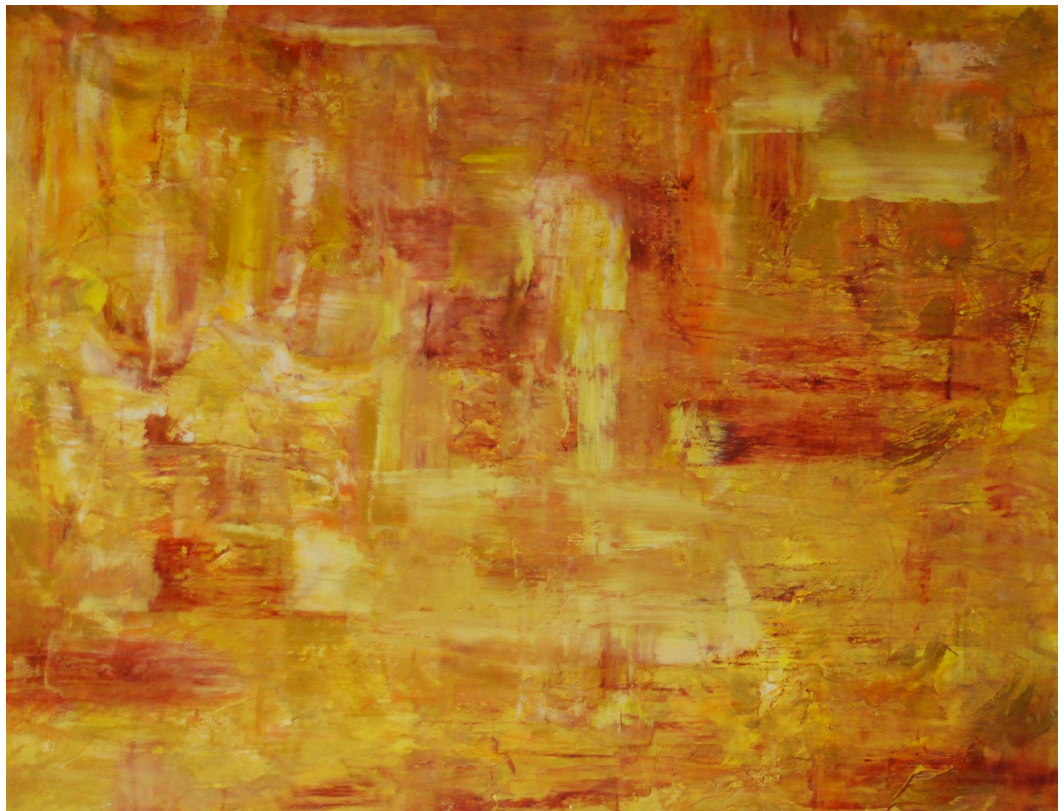
Temos vystymas

Suformuluoti darbo temą, problematiką ir kryptį įtaką darė stebint šiuolaikinius meno aspektus. Kadangi mano darbo pobūdis leidžia susidurti su vaikais, kurie džiaugiasi savo vaikyste ir gyvena tik šia diena, kuri jiems lyg pasaka, pagalvoju, kodėl mes suaugę žmonės negalime džiaugtis kiekviena diena, nevertiname kiekvienos praleistos minutės su šalia esančiais žmonėmis, tai yra egzistuojame, o ne gyvename ir džiaugiamės. Tai turėjo įtakos apsispręsti, kokio kolorito darbus tapysiu ir kokios kompozicijos vyraus mano darbuose. Mentelės pagalba stengiausi lieti tokį potėpį, lyg dienos ilgumas - vienas trumpesnis kitas ilgesnis. Juk kiekviena diena yra skirtinga, būna šviesių ir džiugių, o būna tamsių lyg naktis. Kaip yra sakoma : „, kodėl mes krentame? O todėl kad išmoktume atsistoti.“

Apsisprendusi dėl kūrinių kolekcijos, nutariau tapyti seriją darbų Tai devyni tapybos darbai. Devynis pasirinkau todėl, kad ir tema susijusi su evoliucija ir simbolizuoja išsipildymą, pradžią ir pabaigą bei visumą. Iš pradžių sekė pasiruošiamieji darbai, kurie sekė vienas po kito:

- Kartonų įsigijimas.
- Grunto pasirinkimas.
- Kartono padengimas želatina bei gruntu. Kartonus nugruntavus, juos išdžiovinus, dar užlieju raudonu kraplaku.
- Tapymas mentelėmis.

Kartonus pasiruošusi, ėmiausi darbo. Ši technika reikalauja daug aliejinių dažų. Mentelė juos sluoksniuodama, nelaukdama kol nudžius, sluoksnis po sluoksniu, palaipniui, susidarė darbo kompozicijos. Pradiniai sluoksniai skyrėsi, jie buvo šviesesnės spalvinės gamos, lyg užtinkuoti vientisa mase.

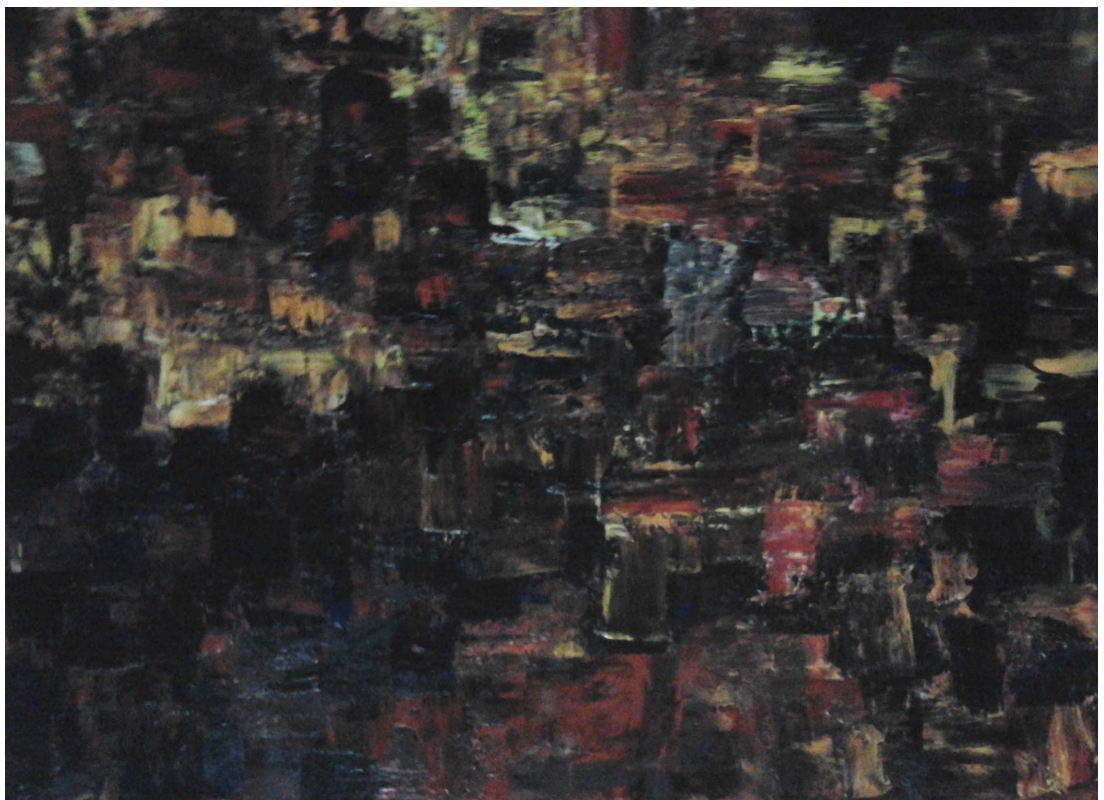
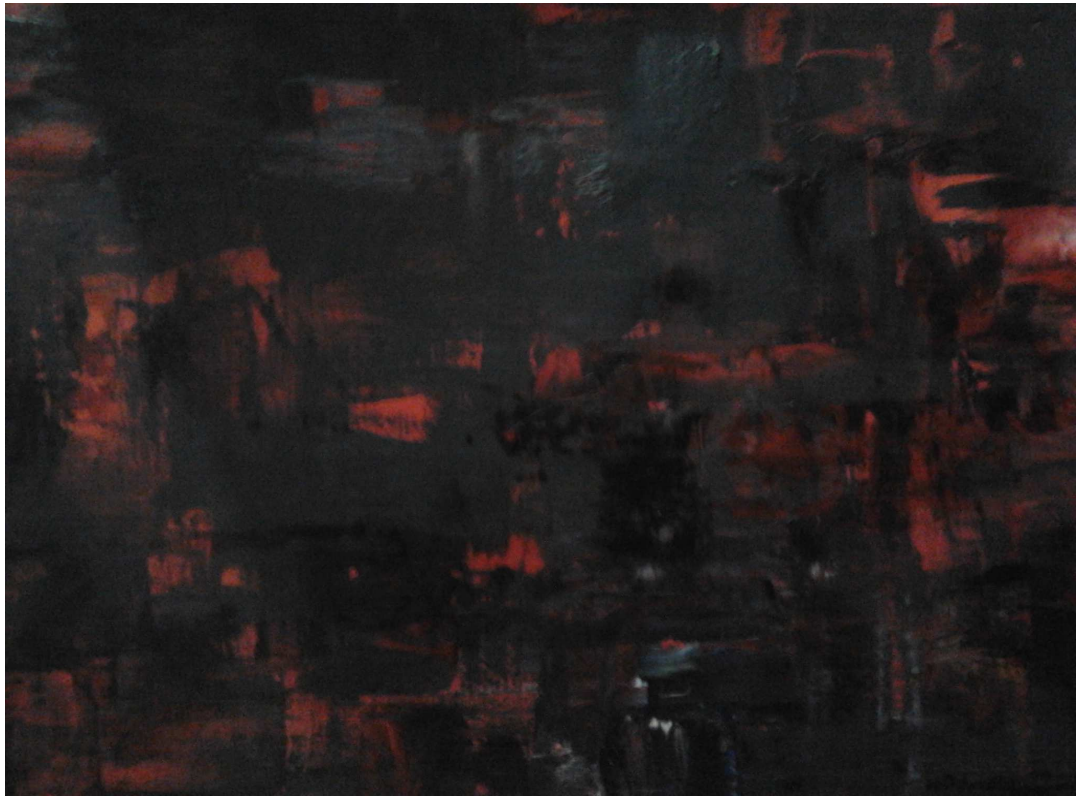

Ekspresyvūs, nuotaikingi potėpiai darbui suteikia gyvumo, nepastovumo. Bet kartu prašosi ir konkrečios kompozicijos, kuri išivyratų į kolekcijos pagrindą Prieš pradėdama naują darbą, kad kompozicijos nesuvienodėtų, stengiausi daryti trumpas pertraukas, kad kiekvieną kartą sugrįžusi prie tapybos darbo po tam tikro laiko pažvelgčiau į jį kitaip.

KOLEKCIJOS „EVOLIUCIJOS DINAMIKA“ ANALIZĖ

Abstraktaus ekspresionizmo atstovai mėgo didelio formato darbus, dramatiškas spalvas ir laisvą tapybos manierą. Ir mano darbuose jaučiamas spalvų kontrastų siužetas, kuris pasakoja apie žmogaus laikinumą, visos egzistencijos pagrindą. Darbų kompozicijos sudarytos iš linijų ir formų vaizdavimo. Akcentuoju paviršiaus kokybę ir tekstūrą, kuri išreiškia emocijas bei priemonę vizualiai komunikacijai.

Darbų šaltinis yra atsakymai į klausimus apie žmogaus egzistenciją. Ji kalba apie vidines psichologines ir išorines kovas, tarp žmogaus natūros ir dvasinio komforto paieškas. Visus šiuos dalykus išreiškiu per abstrakčias kompozicijas, ieškant prasmės tapybos procese, išlaisvinant pasąmonėje glūdinančius jausmus ir troškimus. Mano darbuose jaučiamos abi pagrindinės abstraktaus ekspresionizmo kryptys: veiksmo tapyba ir spalvinio lauko tapyba.

Darbų ciklas pavadinimu „Evoliucinė dinamika“, tai žmogaus pasikalbėjimas su pačiu savimi, savęs paklausimas, kodėl mes krentame, kodėl mes kovojame, kodėl mes ieškome geresnių gyvenimo sąlygų, kad išliktume. Kolekciją sudaro devyni darbai, nutapyti daugiasluoksnės aliejinės tapybos technika. Nuo šviesiai gelsvų tonų einantys iki kraujo raudonumo, pereinantys į tamsiai mėlynos, juodos spalvų gamų abstrakcijas, pasakojantys apie žmogaus laikinumą, žmonių evoliucijos raidą gyvenime. Gelsvai geltoni darbai- tai ramūs, kalbantys apie žmogaus džiugesį gyvenime, apie žmogaus pasitikėjimą, padedantys vertinti pasaulį tikroviškai ir priimti sprendimus. Raudonai rudi paveikslai – tai gyvenimo išpūdžio kalbėjimas, kalbantis apie žmogaus stabilumą, šilumą, drąsą, spinduliuojantis energiją, valią ir naujovių troškimą. Tamsiais lyg naktis darbais norėjau parodyti žmonių baimę, pasimetimus gyvenime, kai netenki to, kas tau brangu. Tai tankūs, slopinantys, viską kas šviesu. Perėjimai darbuose, tai lyg žmonių susitaikymas su tam tikru jo gyvenimo laikotarpiu, kada nebūna vien gerai. Kartais taip nukrentame į prarają, kuri atrodo niekad neprašvis. Bet gyvenimas atneša ir šviesuliukų, kurie mūsų gyvenimą padaro gražų. Kaip matome, ir mano darbuose nėra vien juoda, atsiranda tas šviesuliukas, kuris mus paskatina eiti pirmyn.

Matant ir lyginant kitus dailininkų darbus, mano darbai trykšta spalviniais tonais bei kontrastų išraiškingumu.

IŠVADOS

Renkantis ir analizuojant magistro darbo temą, išbandyti įvairūs plastiniai ieškojimai. Buvo tapyti moters figūrų siluetai, abstrakcijos. Teisingas temos pasirinkimas paskatino toliau intensyviai tapyti ir atlikti numatytus tikslus.

Aliejinės tapybos darbų kolekcija "Evoliucinė dinamika"- tai žmogaus susitelkimas į save, atsigręžimas į aplinkinius bei į laiko tėkmę ir visos egzistencijos laikinumą. Dinamiškas modernistinis tapymo būdas, kurio pagrindas – žmonių išgyvenimai, gyvenimo akimirkos. Darbuose stengiausi perteikti įvairiausius jausmus, su kuriais susiduriame gyvenime. Juos perteikiau spalvų tonacijomis. Kiekviename darbe vyrauja skirtingos nuotaikos, skirtingos mintys.

Darbo eigoje gilindamasi į literatūrą ir nagrinėdama kitų menininkų darbus, atradau save, gilinau savo žinias, išmokau iškelti tikslus ir uždavinius. Juos įvykdyti.

Įdėtomis pastangomis ir darbo rezultatu esu patenkinta.

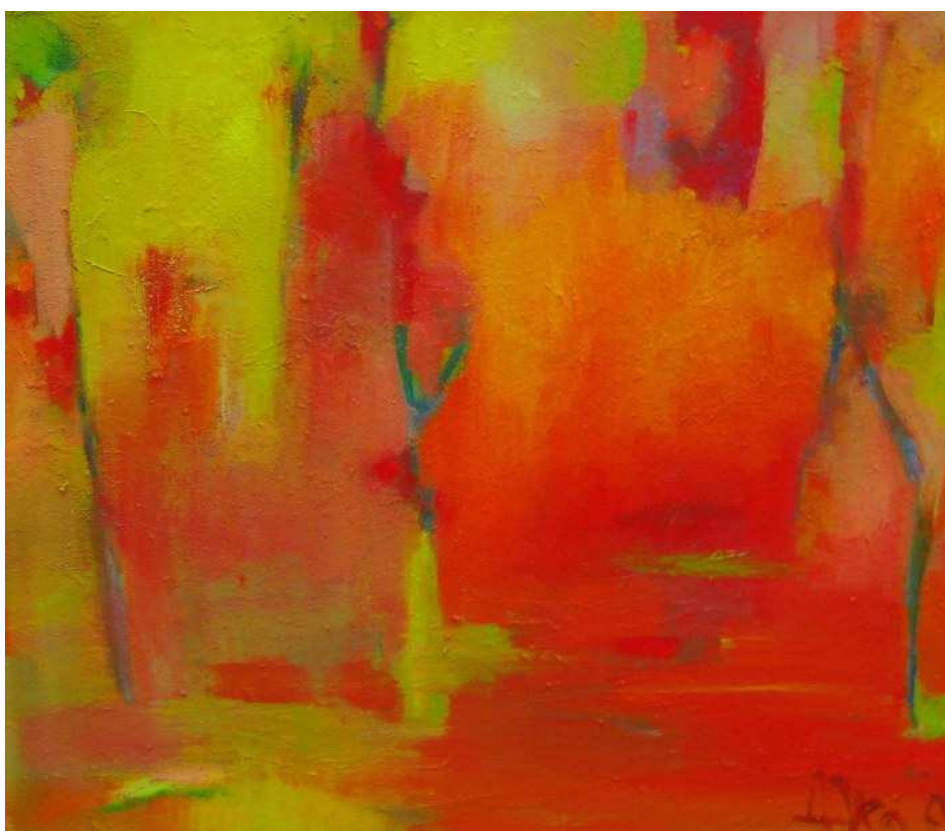
Naudota literatūra ir informaciniai šaltiniai

- Alfred Adler. Žmogaus pažinimas. Vaga 2003 Vilnius
- A.Andrijauskas . Grožis ir menas. Estetikos ir meno filosofijos idėjų istorija. Vilniaus dailės akademijos leidykla 1996 Vilnius
- Anthony de Mello. Viena minutė išminties. Dialogo kultūros institutas.2009
- Alvydas Jonaitis. Spalvotyra. Terra Publika.2009. Kaunas
- E.H.Gombrich . Dailė ir iliuzija. Alma littera 2000 Vilnius
- Jonas Grinius. Grožis ir menas. Mintis 2002 Vilnius
- L. Šepetys .Modernizmo metmenys. Vaga.1982 Vilnius
- H.Belting, H. Dilly, W.Kemp, W.sauelander, M. Warnke Meno istorijos įvadas. Alma litera,2002
- Kurt Tepperwein. 30 žingsnių į sėkmingą gyvenimą. Alma Litera.2003
- I. Kantas Praktinio proto kritika. Mintis, 1987 Vilnius
- I. Kantas Sprendimo galios kritika. Mintis, 1991 Vilnius
- I.Kantas Prolegomenai. Mintis, 1993 Vilnius
- L.Jovaiša. Asmenybė ir profesija. Šviesa. 1981 Kaunas
- John Donohue. Amžinybės atbalsiai. Tikrųjų namų ilgesys. Vilnius 2002
- Romualdas Ozolas. Pasakojimai apie filosofus ir filosofiją.Vyturys. 1988 Vilnius
- Rimantas Želvys. Bendravimo psichologija. Margi raštai. 2007 Vilnius
- Rimas Šabrinskas. 22 laiptai į išmintį. Vilnius 2002
- Daniel Widlocher. Vaikų piešinių interpretacija.ŠU leidykla.2010 Šiauliai
- Dietrich Schwanitz. Ką turi žinoti kiekvienas išsilavinęs žmogus. Vilnius. 2000
- David Baird. Tūkstantis laimės kelių.
- Jurga Ivanauskaitė. Odė džiaugsmui. Vilnius .2007
- Sarah Ban Breathnach. Paprasta pilnatvė. Algarvė 2000
- Stasys Navickas. Nematomoji pusė arba erirono vizijos.Saulės delta.2008
- http://www.culture.lt/lmenas/?st_id=11312(žiūrėta 2012-12-03)
- <http://www.spauda.lt/plato/spinoza.htm> (žiūrėta 2012-11-15)
- <http://www.anarchija.lt/menas/25138-levo-tolstojaus-laiskas-romainui-rollandui-del-meno-ir-fizinio-darbo> (žiūrėta 2012 -11-13)
- <http://scientologija.wordpress.com/tag/astuonios-egzistavimo-dinamikos>(žiūrėta 2012-1228)

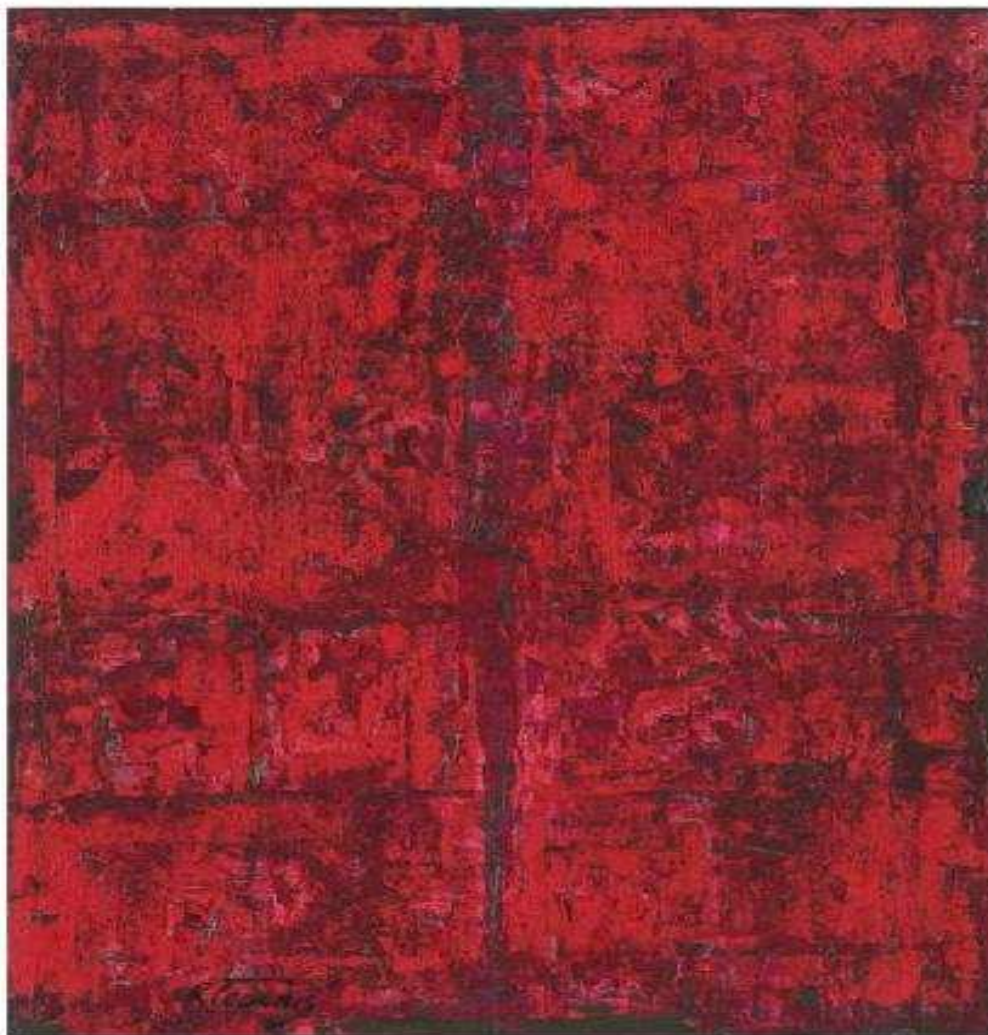
PRIEDAI

1 pav. Miglė Grigonytė „Geltona kompozicija“ 2009 dr., al.70x 120.

2 pav. Lena Chvičija „Rudens energija“ 2009, dr., al., 80x90

3 pav. Ramūnas Čeponis „016 laikas“ 2005. dr., al., 92x73

4 pav. Jean-Paul Riopelle, 1948, „Titrai“, dr.al., 97.5 x 130

5 pav. A.Obcarskis., „Kompozicija“ 2009m.dr., al., 70x100

6 pav. Samantha Lesley. Dr., akrilas, 90 x 60

7 pav., Sergey Ragozin „Flamenko ritmas“,2010 dr., ak., 24x24

8 pav., Dorothy Gaziano. „Saulė“ 2010. dr.al. 30x30

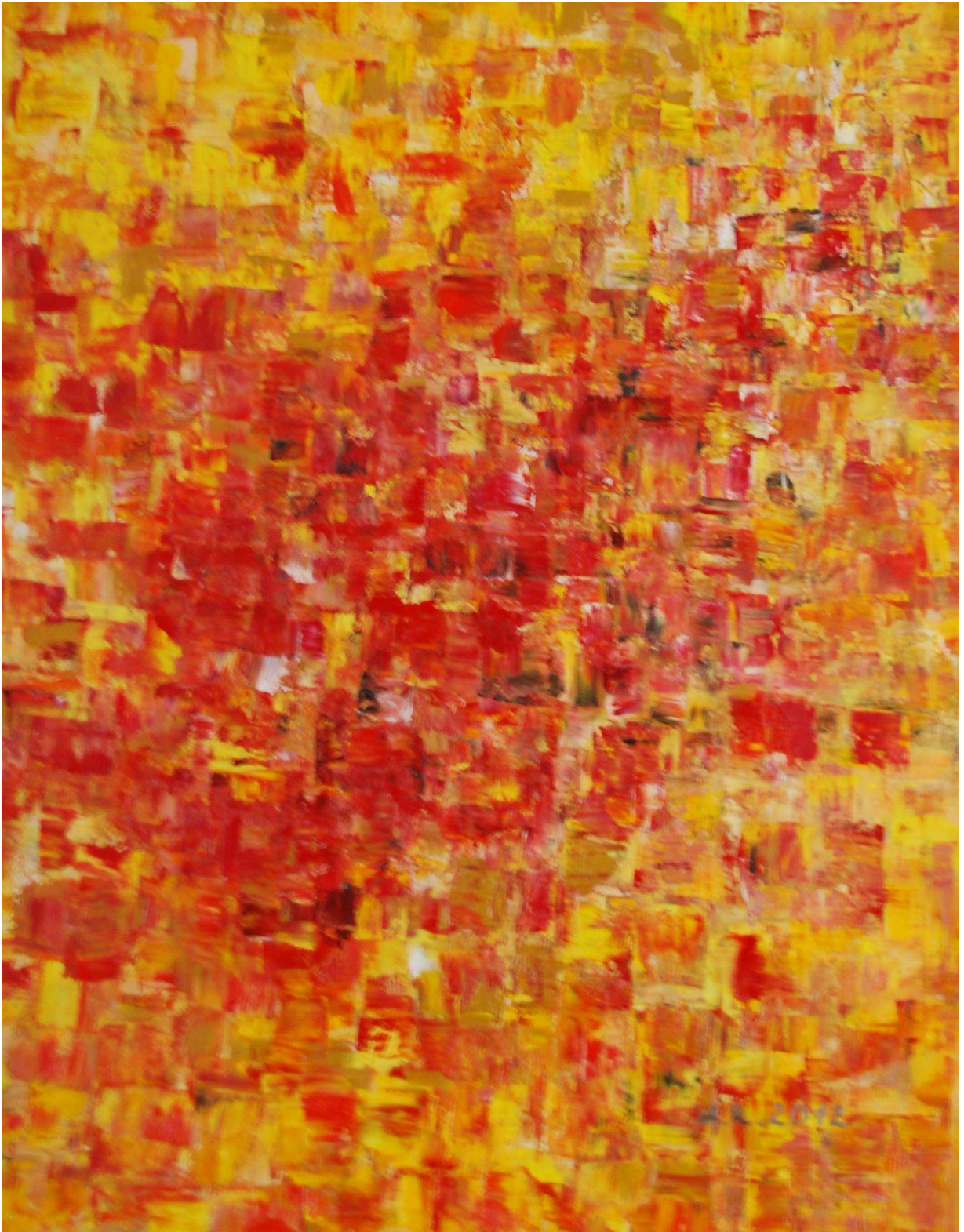
9 pav., Kay Wyne., „Sezono spalva“. 2012 dr., al., 45x45

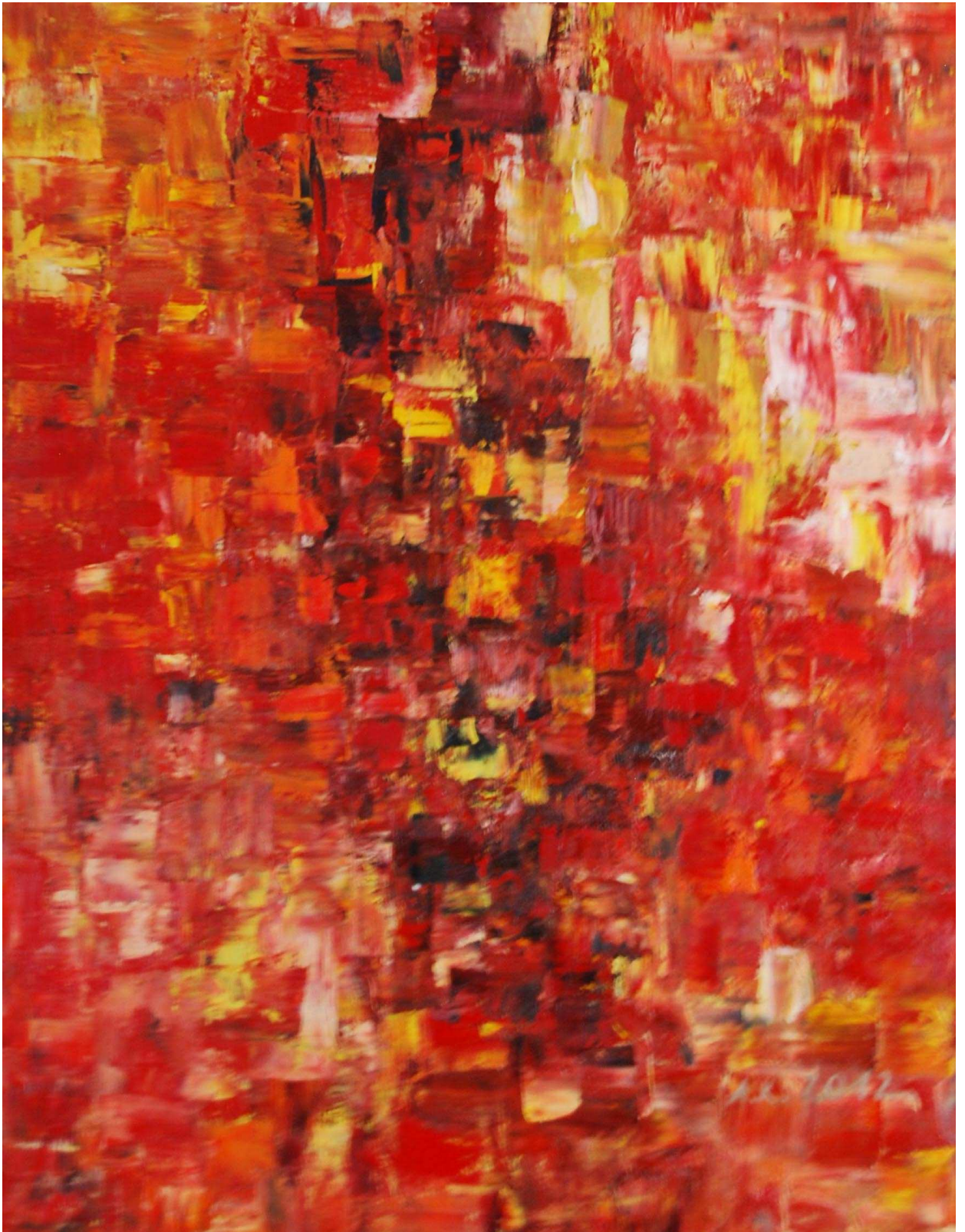

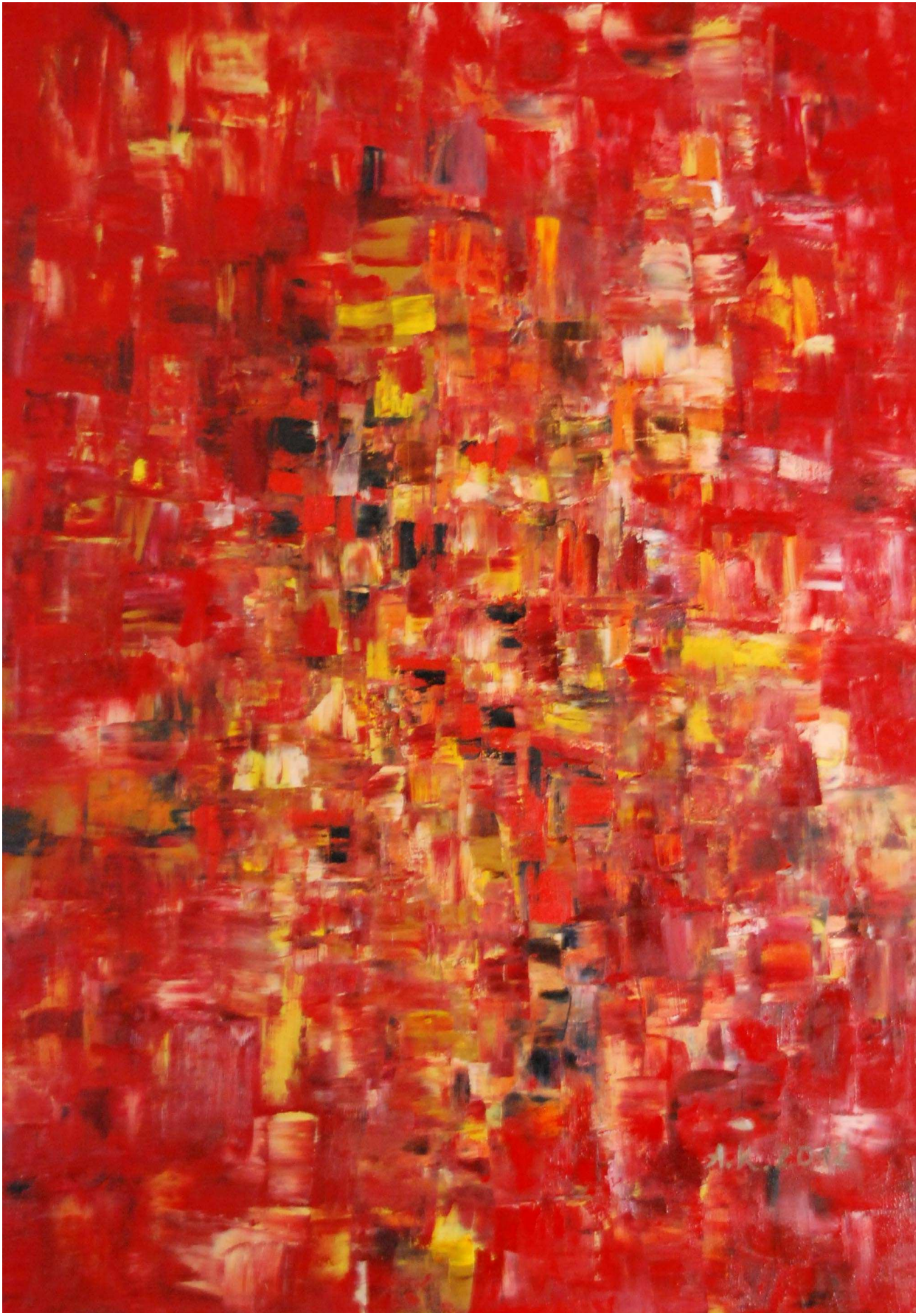
10 pav., Theresa Paden.2012.al.dr., 40x30

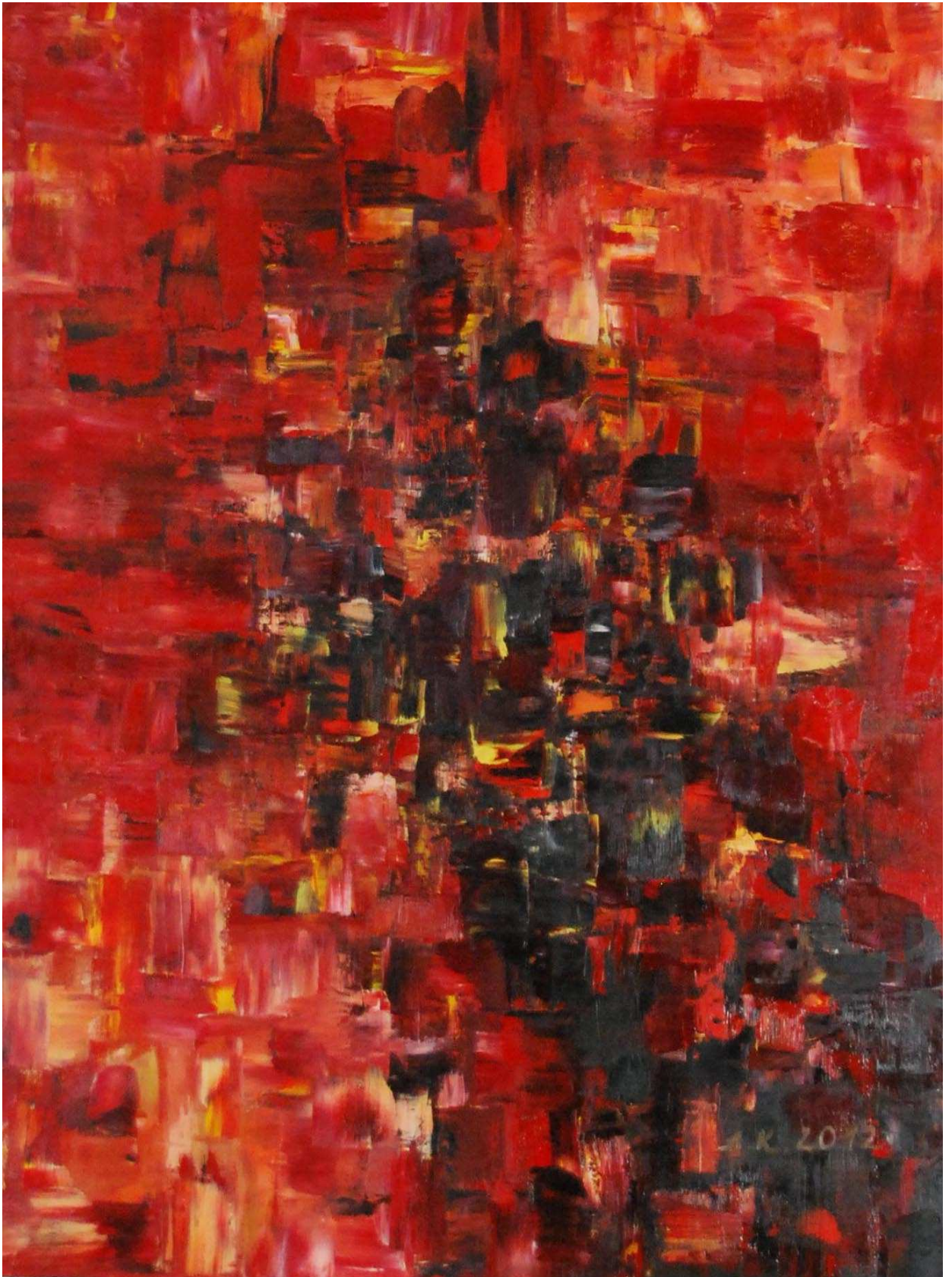
DARBŲ CIKLAS „EVOLIUCINĖ DINAMIKA“

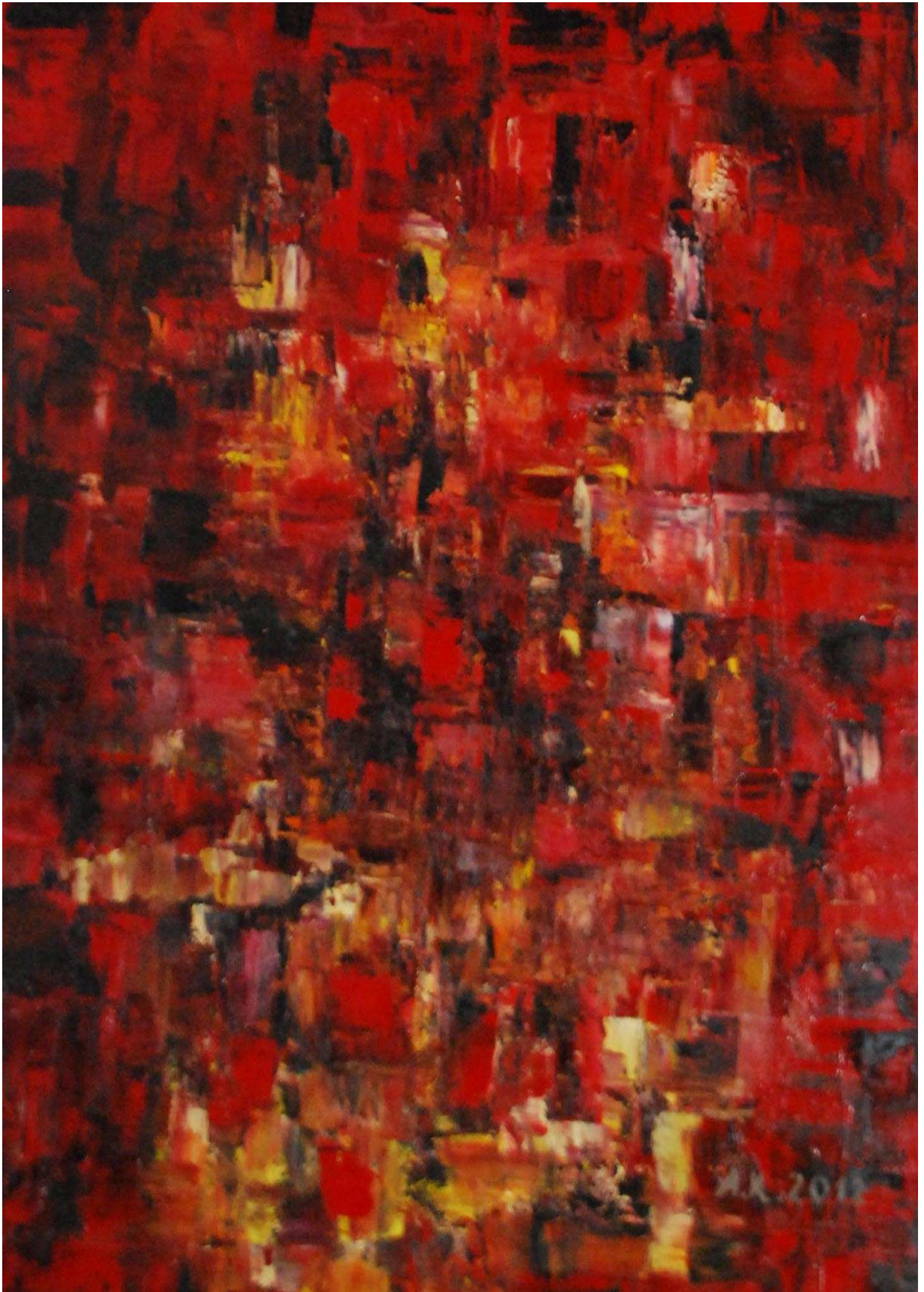

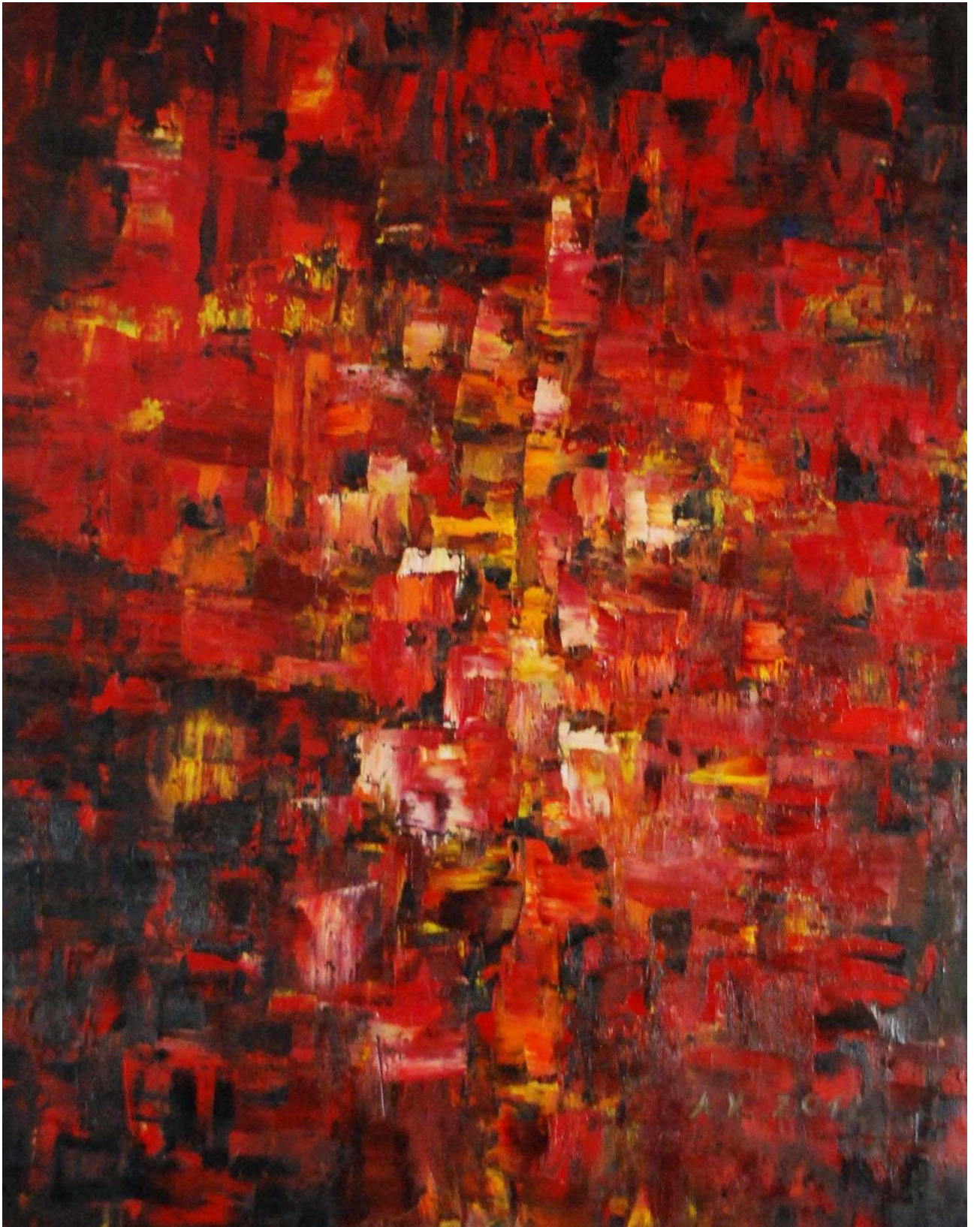

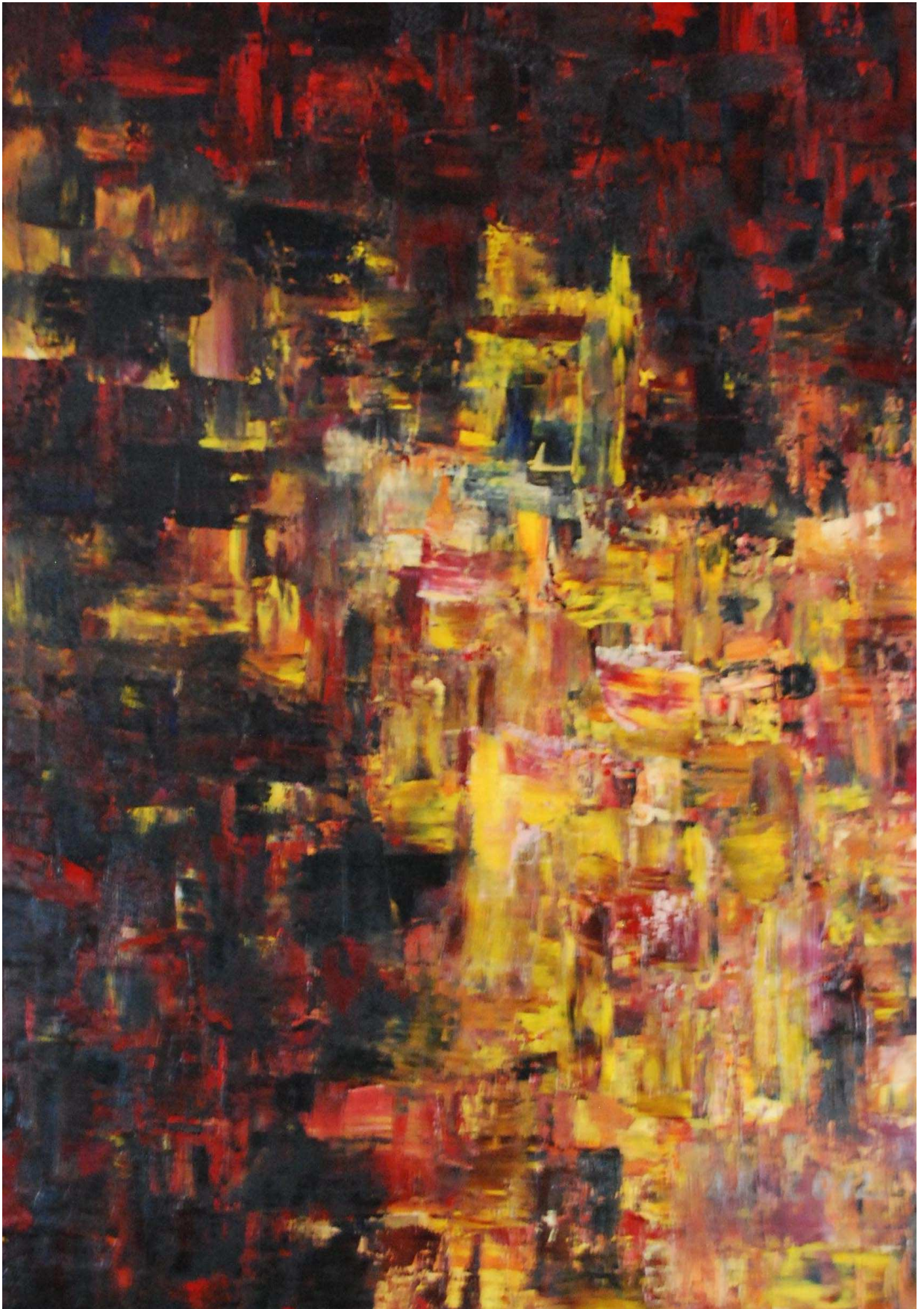

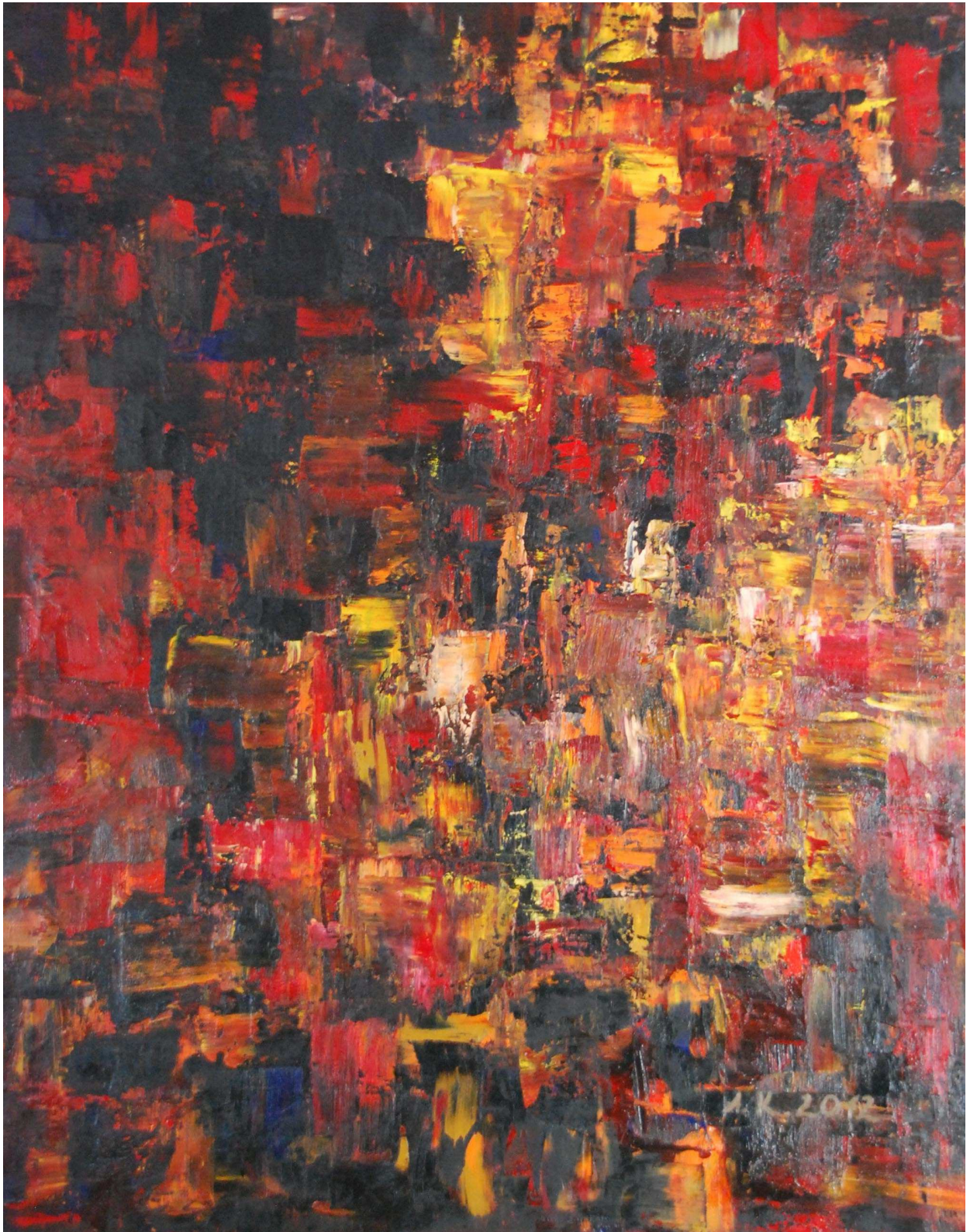

MAGISTRO DARBAS SKAITMENINIAME VARIANTE